

SEJM

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

IV kadencja

Prezes Rady Ministrów

RM 10-114-03

Druk nr 1934
Warszawa, 26 sierpnia 2003 r.

Pan

Marek Borowski

Marszałek Sejmu

Rzeczypospolitej Polskiej

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. przedstawiam Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy

- **o informatyzacji działalności niektórych podmiotów realizujących zadania publiczne** wraz z projektami podstawowych aktów wykonawczych.

W załączeniu przedstawiam także opinię dotyczącą zgodności proponowanych regulacji z prawem Unii Europejskiej.

Jednocześnie uprzejmie informuję, że do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych został upoważniony Minister Nauki.

Z wyrazami szacunku

(-) Leszek Miller

U S T A W A
z dnia.....

**o informatyzacji działalności niektórych podmiotów realizujących zadania
publiczne**

Rozdział 1
Przepisy ogólne

Art. 1. Ustawa określa zasady:

- 1) ustanawiania Planu Informatyzacji Państwa oraz projektów informatycznych o publicznym zastosowaniu;
- 2) ustalania minimalnych wymagań dla systemów teleinformatycznych używanych do realizacji zadań publicznych oraz dla rejestrów publicznych i wymiany informacji w formie elektronicznej między podmiotami publicznymi;
- 3) dostosowania systemów teleinformatycznych używanych do realizacji zadań publicznych do minimalnych wymagań dla systemów teleinformatycznych używanych do realizacji zadań publicznych;
- 4) dostosowania rejestrów publicznych i wymiany informacji w formie elektronicznej między podmiotami publicznymi do minimalnych wymagań dla rejestrów publicznych i wymiany informacji między podmiotami publicznymi.

Art. 2. 1. Z zastrzeżeniem ust. 2, przepisy ustawy stosuje się do:

- 1) organów administracji rządowej;
- 2) organów jednostek samorządu terytorialnego;
- 3) urzędów obsługujących lub stanowiących aparat pomocniczy organów, o których mowa w pkt 1 i 2;

- 4) jednostek organizacyjnych podległych lub nadzorowanych przez organy, o których mowa w pkt 1, albo utworzonych przez organy, o których mowa w pkt 2;
 - 5) sądów i jednostek organizacyjnych prokuratury
– zwanych dalej „podmiotami publicznymi”.
2. Przepisów ustawy nie stosuje się do:
- 1) przedsiębiorstw państwowych;
 - 2) spółek handlowych;
 - 3) państwowych szkół wyższych i państwowych wyższych szkół zawodowych;
 - 4) jednostek badawczo-rozwojowych;
 - 5) służb specjalnych w rozumieniu art. 11 ustawy z dnia 24 maja 2002 r. o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu (Dz. U. Nr 74, poz. 676, z późn. zm.¹⁾).

Art. 3. Określenia użyte w ustawie oznaczają:

- 1) elektroniczny nośnik informacji – każdy materiał lub urządzenie, na którym lub w którym można zapisywać i przechowywać informacje w postaci elektronicznej oraz z którego można je odczytywać w niezmienionej treści;
- 2) dokument elektroniczny – dane, które są zapisane i przechowywane na jakimkolwiek elektronicznym nośniku informacji albo w systemie teleinformatycznym, albo w innym podobnym urządzeniu, dające się odczytać lub odebrać przez osobę lub system teleinformatyczny lub inne podobne urządzenie;
- 3) system teleinformatyczny – system w rozumieniu art. 2 pkt 3 ustawy z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną (Dz. U. Nr 144, poz. 1204);
- 4) środki komunikacji elektronicznej – środki w rozumieniu art. 2 pkt 5 ustawy z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną;
- 5) rejestr publiczny – rejestr, ewidencja, wykaz, lista, spis albo inne podobne urządzenie ewidencyjne służące do realizacji zadań

- publicznych, prowadzone przez podmiot publiczny na podstawie odrębnych przepisów;
- 6) projekt informatyczny o publicznym zastosowaniu – określony w dokumentacji zespół czynności organizacyjnych i technicznych mających na celu zbudowanie, rozbudowanie lub unowocześnienie systemu teleinformatycznego używanego do realizacji zadań publicznych, świadczenie usług dotyczących utrzymania tego systemu lub opracowanie procedur realizowania zadań publicznych drogą elektroniczną;
 - 7) główny projekt informatyczny – projekt informatyczny o publicznym zastosowaniu, którego zakres przedmiotowy dotyczy spraw należących do właściwości więcej niż jednego działu administracji rządowej;
 - 8) sektorowy projekt informatyczny – projekt informatyczny o publicznym zastosowaniu, którego zakres przedmiotowy dotyczy spraw należących do właściwości jednego działu administracji rządowej;
 - 9) minimalne wymagania dla systemów teleinformatycznych – zespół wymagań organizacyjnych i technicznych, których spełnienie przez system teleinformatyczny używany do realizacji zadań publicznych umożliwia wymianę danych z innymi systemami teleinformatycznymi używanymi do realizacji zadań publicznych oraz zapewnia dostęp do zasobów informacji udostępnianych za pomocą tych systemów, w szczególności obejmuje protokoły transmisji danych;
 - 10) minimalne wymagania dla rejestrów publicznych i wymiany informacji w formie elektronicznej – zespół cech informacyjnych w postaci zbioru jednoznacznych identyfikatorów oraz odpowiadających im charakterystyk zawartości pola danych w przekazach informacji, służących do zapewnienia spójności prowadzenia rejestrów publicznych oraz wymiany informacji w formie elektronicznej między podmiotami publicznymi;

- 11) minimalne wymagania – minimalne wymagania dla systemów teleinformatycznych albo minimalne wymagania dla rejestrów publicznych i wymiany informacji w formie elektronicznej.

Art. 4. Przepisy ustawy nie naruszają:

- 1) ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926, z późn. zm.²⁾);
- 2) ustawy z dnia 22 stycznia 1999 r. o ochronie informacji niejawnych (Dz. U. Nr 11, poz. 95, z późn. zm.³⁾).

Rozdział 2

Plan Informatyzacji Państwa oraz projekty informatyczne o publicznym zastosowaniu

Art. 5. 1. Plan Informatyzacji Państwa, zwany dalej „Planem”, jest instrumentem planowania i koordynowania procesu informatyzacji działalności podmiotów publicznych w zakresie realizowanych przez te podmioty zadań publicznych.

2. Plan ma na celu:

- 1) określenie organizacyjnych i technologicznych podstaw rozwoju społeczeństwa informacyjnego;
- 2) koordynację realizowanych przez więcej niż jeden podmiot publiczny projektów informatycznych o publicznym zastosowaniu;
- 3) modernizację oraz łączenie systemów teleinformatycznych używanych do realizacji zadań publicznych;
- 4) zapewnienie warunków bezpieczeństwa i zgodności działania systemów teleinformatycznych używanych do realizacji zadań publicznych;
- 5) stworzenie warunków do rozwoju współpracy międzynarodowej w zakresie informatyzacji.

3. Plan zawiera w szczególności:

- 1) informacje o stanie systemów teleinformatycznych używanych do realizacji zadań publicznych oraz określenie priorytetów ich rozwoju;

- 2) zestawienie oraz charakterystykę głównych i sektorowych projektów informatycznych służących realizacji priorytetów, o których mowa w pkt 1, szacunkowe koszty realizacji tych projektów oraz wskazanie źródeł ich finansowania;
- 3) program działań w zakresie edukacji informatycznej społeczeństwa;
- 4) określenie zadań publicznych, które będą realizowane drogą elektroniczną oraz terminów rozpoczęcia ich realizacji drogą elektroniczną;
- 5) informacje o innych działaniach służących rozwojowi społeczeństwa informacyjnego.

Art. 6. 1. Rada Ministrów, na wniosek ministra właściwego do spraw informatyzacji, ustanawia, w drodze rozporządzenia, Plan Informatyzacji Państwa, mając na uwadze potrzeby w zakresie informatyzacji działalności podmiotów publicznych oraz możliwości finansowe państwa.

2. Plan ustanawia się na okres nie dłuższy niż 5 lat.

Art. 7. W celu wykonania Planu ustanawia się projekty informatyczne, o których mowa w art. 8-10.

Art. 8. 1. Rada Ministrów, na wniosek ministra właściwego do spraw informatyzacji, ustanawia, w drodze rozporządzenia, główny projekt informatyczny.

2. Główny projekt informatyczny, który ma być realizowany w okresie dłuższym niż rok, może być ustanowiony jako program wieloletni w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 26 listopada 1998 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2003 r. Nr 15, poz.148, z późn. zm.⁴⁾).

Art. 9. 1. Sektorowy projekt informatyczny ustanawia, w drodze rozporządzenia, minister właściwy do spraw działu administracji rządowej, którego dotyczy ten projekt, po zasięgnięciu opinii ministra właściwego do spraw informatyzacji.

2. Minister właściwy do spraw działu administracji rządowej, którego dotyczy sektorowy projekt informatyczny, po zasięgnięciu opinii ministra właściwego

do spraw informatyzacji, może wystąpić z wnioskiem do Rady Ministrów o ustanowienie sektorowego projektu informatycznego, który ma być realizowany w okresie dłuższym niż rok, jako programu wieloletniego w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 26 listopada 1998 r. o finansach publicznych.

Art. 10. Kierownik właściwego podmiotu publicznego, po zasięgnięciu opinii ministra właściwego do spraw informatyzacji, ustanawia projekt informatyczny o publicznym zastosowaniu, niebędący głównym albo sektorowym projektem informatycznym.

Art. 11. W akcie o ustanowieniu projektu informatycznego, o którym mowa w art. 8-10, określa się w szczególności:

- 1) cel ustanowienia projektu;
- 2) podmiot publiczny odpowiedzialny za realizację projektu;
- 3) zakres zadań przewidzianych do realizacji w projekcie;
- 4) źródła finansowania realizacji projektu;
- 5) harmonogram realizacji projektu.

Art. 12. Do wniosku, o którym mowa w art. 8 ust.1 i art. 9 ust. 2, oraz do wniosku o opinię, o której mowa w art. 9 ust. 1 i 2 oraz art. 10, dołącza się:

- 1) założenia funkcjonalne projektu informatycznego o publicznym zastosowaniu określające cel ustanowienia projektu, zadania służące realizacji celu, dla którego ustanawia się projekt, oraz harmonogram ich realizacji;
- 2) analizę ekonomiczno-finansową dotyczącą celowości ustanowienia projektu informatycznego o publicznym zastosowaniu, określającą wielkość środków przewidywanych do sfinansowania kolejnych zadań określonych w harmonogramie realizacji projektu, źródła finansowania tych zadań oraz korzyści wynikające z realizacji tego projektu;
- 3) założenia techniczne projektu informatycznego o publicznym zastosowaniu określające funkcje oraz składniki sprzętowe i programowe systemu teleinformatycznego, które, przy

uwzględnieniu minimalnych wymagań dla systemów teleinformatycznych, posłużą do realizacji zadań zakładanych w projekcie.

Rozdział 3

Systemy teleinformatyczne używane do realizacji zadań publicznych, rejestry publiczne oraz wymiana informacji w formie elektronicznej między podmiotami publicznymi

Art. 13. Podmioty publiczne stosują do realizacji zadań publicznych systemy teleinformatyczne spełniające minimalne wymagania dla systemów teleinformatycznych.

Art. 14. Podmioty publiczne prowadzące rejestry publiczne są obowiązane:

- 1) prowadzić rejestry publiczne również z wykorzystaniem systemów teleinformatycznych, spełniających minimalne wymagania dla systemów teleinformatycznych;
- 2) prowadzić rejestry publiczne zgodnie z minimalnymi wymaganiami dla rejestrów publicznych i wymiany informacji w formie elektronicznej;
- 3) umożliwić, w przypadku rejestrów publicznych działających z wykorzystaniem systemów teleinformatycznych, dostarczanie oraz udostępnianie informacji drogą elektroniczną.

Art. 15. 1. Podmioty publiczne prowadzące wymianę informacji są obowiązane prowadzić wymianę informacji również w formie elektronicznej przez wymianę dokumentów elektronicznych związanych z załatwianiem spraw należących do ich zakresu działania, przy wykorzystaniu elektronicznych nośników informacji lub środków komunikacji elektronicznej.

2. Podmioty publiczne są obowiązane prowadzić wymianę informacji w formie elektronicznej:

- 1) z wykorzystaniem systemów teleinformatycznych, spełniających minimalne wymagania dla systemów teleinformatycznych;
- 2) zgodnie z minimalnymi wymaganiami dla rejestrów publicznych i wymiany informacji w formie elektronicznej.

3. Minister właściwy do spraw informatyzacji w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw administracji publicznej określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) strukturę dokumentów elektronicznych wykorzystywanych w wymianie informacji w formie elektronicznej między podmiotami publicznymi;
- 2) warunki organizacyjno-techniczne doręczania dokumentów elektronicznych, w tym formę urzędowego poświadczania odbioru tych dokumentów przez adresatów
 - uwzględniając minimalne wymagania dla rejestrów publicznych i wymiany informacji w formie elektronicznej, potrzebę zapewnienia integralności dokumentów elektronicznych oraz usprawnienia i ujednolicenia obiegu dokumentów między podmiotami publicznymi.

Art. 16. Minister właściwy do spraw informatyzacji, po zasięgnięciu opinii Naczelnego Dyrektora Archiwów Państwowych, określi, w drodze rozporządzenia, sposób rejestracji, przechowywania i archiwizacji dokumentów elektronicznych powstałych i gromadzonych w podmiotach publicznych, uwzględniając potrzebę długotrwałego przechowywania dokumentów elektronicznych oraz minimalne wymagania dla rejestrów publicznych i wymiany informacji w formie elektronicznej.

Art. 17. Rada Ministrów, na wniosek ministra właściwego do spraw informatyzacji, określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) minimalne wymagania dla systemów teleinformatycznych, mając na uwadze konieczność zapewnienia spójności działania systemów teleinformatycznych używanych do realizacji zadań publicznych oraz sprawnej i bezpiecznej wymiany informacji w formie elektronicznej między podmiotami publicznymi, między podmiotami publicznymi i organami innych państw lub organizacji

międzynarodowych, z uwzględnieniem Polskich Norm oraz innych dokumentów normalizacyjnych zatwierdzonych przez krajową jednostkę normalizacyjną;

- 2) minimalne wymagania dla rejestrów publicznych i wymiany informacji w formie elektronicznej, uwzględniając konieczność zachowania spójności cech informacyjnych stosowanych w rejestrach publicznych i w wymianie informacji w formie elektronicznej między podmiotami publicznymi.

Art. 18. 1. Tworzy się Krajową Ewidencję Systemów Teleinformatycznych i Rejestrów Publicznych, zwaną dalej „krajową ewidencją”.

2. Krajową ewidencję prowadzi minister właściwy do spraw informatyzacji.

3. W krajowej ewidencji gromadzi się i udostępnia za pomocą systemu teleinformatycznego:

- 1) wykaz systemów teleinformatycznych używanych do realizacji zadań publicznych, z zaznaczeniem, które z tych systemów uzyskały pozytywną opinię ministra właściwego do spraw informatyzacji o zgodności z minimalnymi wymaganiami dla systemów teleinformatycznych;
- 2) wykaz rejestrów publicznych wraz z informacjami dotyczącymi tych rejestrów w zakresie określonym w art. 19, z zaznaczeniem, które z tych rejestrów uzyskały pozytywną opinię ministra właściwego do spraw informatyzacji o zgodności z minimalnymi wymaganiami dla rejestrów publicznych i wymiany informacji w formie elektronicznej.

Art. 19. 1. Podmiot publiczny, który prowadzi rejestr publiczny, jest obowiązany zgłosić do krajowej ewidencji dane obejmujące:

- 1) datę utworzenia rejestru publicznego;
- 2) podstawę prawną i cel utworzenia rejestru publicznego;
- 3) jednostkę organizacyjną prowadzącą rejestr publiczny;
- 4) zakres informacji gromadzonych w rejestrze publicznym;

- 5) określenie, czy rejestr publiczny jest prowadzony za pomocą systemu teleinformatycznego
 - w terminie 30 dni od dnia utworzenia rejestru.
2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio w razie zmiany danych, o których mowa w tym przepisie.
3. Podmiot publiczny, o którym mowa w ust. 1, jest obowiązany zgłosić do krajowej ewidencji zamknięcie rejestru publicznego, podając datę zamknięcia rejestru publicznego oraz podstawę prawną jego zamknięcia.

Art. 20. Minister właściwy do spraw informatyzacji określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) sposób prowadzenia krajowej ewidencji oraz tryb dostarczania i udostępniania danych z krajowej ewidencji;
- 2) wzór zgłoszenia rejestru publicznego do krajowej ewidencji
 - uwzględniając konieczność zapewnienia sprawnego przekazywania danych do krajowej ewidencji oraz umożliwienia powszechnej dostępności danych zgromadzonych w krajowej ewidencji przy zachowaniu odpowiedniego poziomu bezpieczeństwa.

Rozdział 4

Opinie o zgodności z minimalnymi wymaganiami oraz kontrola projektów informatycznych o publicznym zastosowaniu, systemów teleinformatycznych używanych do realizacji zadań publicznych, rejestrów publicznych i wymiany informacji w formie elektronicznej między podmiotami publicznymi

Art. 21. 1. Podmiot publiczny jest obowiązany wystąpić do ministra właściwego do spraw informatyzacji z wnioskiem o wyrażenie opinii o zgodności:

- 1) systemu teleinformatycznego używanego do realizacji zadań publicznych z minimalnymi wymaganiami dla systemów teleinformatycznych – w terminie 30 dni od dnia przekazania systemu teleinformatycznego do eksploatacji;

2) rejestru publicznego z minimalnymi wymaganiami dla rejestrów publicznych i wymiany informacji w formie elektronicznej – w terminie 30 dni od dnia utworzenia rejestru.

2. Do wniosku, o którym mowa w ust. 1, podmiot publiczny dołącza dokumentację niezbędną do dokonania oceny zgodności systemu teleinformatycznego używanego do realizacji zadań publicznych albo rejestru publicznego z minimalnymi wymaganiami.

3. Minister właściwy do spraw informatyzacji określi, w drodze rozporządzenia, zakres i rodzaje dokumentacji niezbędnej do dokonania oceny zgodności systemu teleinformatycznego używanego do realizacji zadań publicznych albo rejestru publicznego z minimalnymi wymaganiami oraz tryb składania tej dokumentacji, uwzględniając konieczność dokonania kompleksowej oceny zgodności systemu teleinformatycznego używanego do realizacji zadań publicznych albo rejestru publicznego z minimalnymi wymaganiami.

Art. 22. Minister właściwy do spraw informatyzacji wyraża, w drodze decyzji, opinię o zgodności systemu teleinformatycznego używanego do realizacji zadań publicznych albo rejestru publicznego z minimalnymi wymaganiami.

Art. 23. 1. Obowiązek wystąpienia z wnioskiem o wyrażenie opinii o zgodności systemu teleinformatycznego używanego do realizacji zadań publicznych albo rejestru publicznego z minimalnymi wymaganiami spoczywa na podmiocie publicznym także w przypadku zmiany charakterystyki systemu teleinformatycznego albo rejestru publicznego w zakresie objętym minimalnymi wymaganiami.

2. Przepisy art. 21 ust. 1 i 2 oraz art. 22 stosuje się odpowiednio do wyrażenia opinii o zgodności systemu teleinformatycznego używanego do realizacji zadań publicznych albo rejestru publicznego z minimalnymi wymaganiami w przypadku, o którym mowa w ust. 1.

Art. 24. 1. Minister właściwy do spraw informatyzacji sprawuje kontrolę nad prawidłowością:

1) realizacji głównych projektów informatycznych;

- 2) działania systemów teleinformatycznych używanych do realizacji zadań publicznych
 - pod względem zgodności z minimalnymi wymaganiami dla systemów teleinformatycznych.

2. Minister właściwy do spraw informatyzacji może zarządzić przeprowadzenie kontroli:

- 1) realizacji sektorowych projektów informatycznych i projektów informatycznych, o których mowa w art. 10, pod względem zgodności z minimalnymi wymaganiami dla systemów teleinformatycznych;
- 2) prowadzenia rejestrów publicznych oraz wymiany informacji w formie elektronicznej między podmiotami publicznymi pod względem zgodności z minimalnymi wymaganiami dla rejestrów publicznych i wymiany informacji w formie elektronicznej.

3. Kontrola, o której mowa w ust. 1 i 2, nie może dotyczyć informacji i danych stanowiących tajemnicę państwową albo inną tajemnicę ustawowo chronioną, zawartych w kontrolowanych systemach teleinformatycznych oraz rejestrach publicznych, jak również prowadzić do ich ujawnienia ani narażać na ujawnienie.

Art. 25. 1. Kontrolę, o której mowa w art. 24, przeprowadzają osoby wyznaczone przez ministra właściwego do spraw informatyzacji spośród pracowników urzędu obsługującego tego ministra, zwane dalej „kontrolerami”, na podstawie wydanego przez ministra właściwego do spraw informatyzacji imiennego upoważnienia, wskazującego kontrolowany podmiot publiczny, rodzaj, przedmiot i zakres kontroli oraz okres ważności upoważnienia.

2. Kontroler przeprowadza kontrolę po okazaniu dokumentu tożsamości, legitymacji służbowej oraz upoważnienia do przeprowadzenia kontroli.

3. Przed przystąpieniem do przeprowadzenia kontroli, o której mowa w art. 24 ust. 3, kontroler okazuje dodatkowo aktualne poświadczenie bezpieczeństwa upoważniające do dostępu do informacji niejawnych stanowiących tajemnicę państwową.

Art. 26. 1. Obowiązkiem kontrolera jest obiektywne ustalenie stanu faktycznego oraz rzetelne jego udokumentowanie, a w razie stwierdzenia nieprawidłowości – ustalenie ich przyczyn, zakresu i skutków oraz osób za nie odpowiedzialnych.

2. W celu realizacji obowiązku, o którym mowa w ust. 1, kontroler ma prawo do:

- 1) swobodnego poruszania się na terenie siedziby kontrolowanego podmiotu publicznego oraz w miejscu wykonywania jego zadań;
- 2) wglądu do dokumentów i materiałów dotyczących przedmiotu kontroli lub mających istotne znaczenie dla obiektywnego ustalenia stanu faktycznego;
- 3) przeprowadzania oględzin systemów teleinformatycznych używanych do realizacji zadań publicznych;
- 4) żądania udzielenia ustnych lub pisemnych wyjaśnień;
- 5) korzystania z pomocy biegłych.

3. Kontroler jest obowiązany zachować w tajemnicy informacje, które uzyskał w związku z wykonywaniem czynności służbowych. Obowiązek zachowania tajemnicy trwa również po ustaniu zatrudnienia.

Art. 27. Kierownik kontrolowanego podmiotu publicznego jest obowiązany:

- 1) zapewnić warunki i środki niezbędne do sprawnego przeprowadzenia kontroli;
- 2) przedstawić na żądanie kontrolera dokumenty i materiały, o których mowa w art. 26 ust. 2 pkt 2, z zachowaniem przepisów o ochronie informacji niejawnych oraz innych tajemnic ustawowo chronionych;
- 3) zapewnić możliwość sporządzania lub przekazywania uwierzytelnionych kopii, odpisów i wyciągów z dokumentów oraz zestawień, danych i obliczeń niezbędnych do przeprowadzenia kontroli.

Art. 28. 1. Wyniki przeprowadzonej kontroli kontroler przedstawia w protokole kontroli.

2. Protokół kontroli zawiera w szczególności opis stanu faktycznego i prawnego stwierdzonego podczas kontroli działalności kontrolowanego podmiotu

publicznego oraz przypadków naruszenia przepisów ustawy lub wydanych na jej podstawie przepisów wykonawczych.

3. Protokół kontroli podpisuje kontroler oraz kierownik kontrolowanego podmiotu publicznego, który może wnieść do protokołu umotywowane zastrzeżenia i uwagi. W razie odmowy podpisania protokołu przez kierownika kontrolowanego podmiotu publicznego, w protokole czyniona jest odpowiednia wzmianka.

Art. 29. 1. Minister właściwy do spraw informatyzacji sporządza i podpisuje wystąpienie pokontrolne zawierające ocenę działalności kontrolowanego podmiotu publicznego w zakresie objętym kontrolą, wynikającą z ustaleń zawartych w protokole kontroli, opis przyczyn powstania i skutków stwierdzonych nieprawidłowości oraz wnioski i zalecenia w sprawie sposobu i terminu ich usunięcia.

2. Minister właściwy do spraw informatyzacji przekazuje wystąpienie pokontrolne kierownikowi kontrolowanego podmiotu publicznego, w celu wykonania zaleceń pokontrolnych.

Art. 30. Do postępowania w sprawach o wyrażenie opinii o zgodności systemu teleinformatycznego używanego do realizacji zadań publicznych albo rejestru publicznego z minimalnymi wymaganiami oraz do postępowania w zakresie kontroli, o której mowa w art. 24, stosuje się przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071, z późn. zm.⁵⁾).

Rozdział 5

Zmiany w przepisach obowiązujących

Art. 31. W ustawie z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071, z późn. zm.⁵⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) po art. 39 dodaje się art. 39a w brzmieniu:

„Art. 39a. § 1. Doręczenie może nastąpić za pomocą środków komunikacji elektronicznej w rozumieniu przepisów o

świadczeniu usług drogą elektroniczną, jeżeli strona wystąpiła do organu administracji publicznej o załatwienie sprawy drogą elektroniczną lub o doręczenie pisma za pomocą tych środków.

§ 2. Minister właściwy do spraw informatyzacji określi, w drodze rozporządzenia, strukturę i sposób sporządzania pism elektronicznych, a także warunki organizacyjno-techniczne ich doręczania, w tym formę urzędowego poświadczania odbioru tych pism przez ich adresata oraz sposób udostępniania ich kopii, uwzględniając potrzebę zapewnienia bezpieczeństwa przy stosowaniu pism elektronicznych oraz sprawność postępowania.”;

2) w art. 46 dodaje się § 3 w brzmieniu:

„§ 3. W przypadku doręczenia pisma za pomocą środków komunikacji elektronicznej, doręczenie jest skuteczne, jeżeli w terminie 2 dni od dnia wysłania pisma organ administracji publicznej nie otrzyma informacji o błędzie w doręczeniu pisma, niewynikającym z działania systemu teleinformatycznego używanego przez ten organ. W razie otrzymania takiej informacji, organ doręcza pismo w sposób określony w art. 44.”;

3) w art. 63 § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Podania (żądania, wyjaśnienia, odwołania, zażalenia) mogą być wnoszone pisemnie, telegraficznie lub za pomocą dalekopisu, telefaksu, poczty elektronicznej albo za pomocą formularza umieszczonego na stronie internetowej właściwego organu administracji publicznej, umożliwiającego wprowadzenie danych do systemu teleinformatycznego tego organu, a także ustnie do protokołu.”.

Art. 32. W ustawie z dnia 14 lipca 1983 r. o narodowym zasobie archiwalnym i archiwach (Dz. U. z 2002 r. Nr 171, poz. 1396 i Nr 241, poz. 2074) wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 1 otrzymuje brzmienie:

„Art. 1. Materiałami archiwalnymi wchodzącymi do narodowego zasobu archiwalnego, zwanymi dalej „materiałami archiwalnymi”, są wszelkiego rodzaju akta i dokumenty, korespondencja, dokumentacja finansowa, techniczna i statystyczna, mapy i plany, fotografie, filmy i mikrofilmy, nagrania dźwiękowe i wideofonowe, dokumenty elektroniczne oraz inna dokumentacja, bez względu na sposób jej wytworzenia, mająca znaczenie jako źródło informacji o wartości historycznej o działalności Państwa Polskiego, jego poszczególnych organów i innych państwowych jednostek organizacyjnych oraz o jego stosunkach z innymi państwami, o rozwoju życia społecznego i gospodarczego, o działalności organizacji o charakterze politycznym, społecznym i gospodarczym, zawodowym i wyznaniowym, o organizacji i rozwoju nauki, kultury i sztuki, a także o działalności jednostek samorządu terytorialnego i innych samorządowych jednostek organizacyjnych – powstała w przeszłości i powstająca współcześnie.”;

2) w art. 5:

a) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Minister właściwy do spraw informatyzacji w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego, na wniosek Naczelnego Dyrektora Archiwów Państwowych, określi, w drodze rozporządzenia, wymagania techniczne, jakim powinny odpowiadać formaty zapisu i elektroniczne nośniki informacji, przekazywanych do archiwów państwowych materiałów archiwalnych utrwalonych na elektronicznych nośnikach informacji.”,

b) w ust. 3 zdanie wstępne otrzymuje brzmienie:

„3. Sprawy, o których mowa w ust. 1-2a, reguluje w odniesieniu do:”;

3) w art. 16:

a) w ust. 2 w pkt 4 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 5 w brzmieniu:

„5) koszty użycia systemów teleinformatycznych lub elektronicznych nośników informacji.”,

b) ust. 2a otrzymuje brzmienie:

„2a. Archiwa państwowe wykonują usługi archiwalne w zakresie wyszukiwania, prowadzenia kwerend, kopiowania, przetwarzania i przekazywania danych przy użyciu systemów teleinformatycznych lub elektronicznych nośników informacji oraz konserwacji materiałów archiwalnych na potrzeby, o których mowa w ust. 1. Archiwa państwowe mogą również prowadzić działalność usługową, polegającą na przechowywaniu, kopiowaniu i konserwacji dokumentacji o czasowym okresie przechowywania, w tym dokumentacji osobowej i płacowej pracodawców.”,

c) w ust. 2b w pkt 4 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 5 w brzmieniu:

„5) przetwarzania i przekazywania danych przy użyciu systemów teleinformatycznych lub elektronicznych nośników informacji.”,

d) w ust. 2c w pkt 5 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 6 w brzmieniu:

„6) elektronicznym przetwarzaniem danych, a w szczególności – udostępnianiem zasobu archiwalnego przy użyciu systemów teleinformatycznych lub elektronicznych nośników informacji.”.

Art. 33. W ustawie z dnia 10 czerwca 1994 r. o zamówieniach publicznych (Dz. U. z 2002 r. Nr 72, poz. 664, z późn. zm.⁶⁾) po art. 73 dodaje się art. 73a w brzmieniu:

„Art. 73a. W przypadku zamówień publicznych, których przedmiotem jest realizacja projektu informatycznego o publicznym zastosowaniu lub jego części, Prezes Urzędu może wyrazić zgodę na zawarcie umowy na okres dłuższy niż 3 lata, po zasięgnięciu opinii ministra właściwego do spraw informatyzacji.”.

Art. 34. W ustawie z dnia 21 listopada 1996 r. o muzeach (Dz. U. z 1997 r. Nr 5, poz. 24, z późn. zm.⁷⁾) po art. 25 dodaje się art. 25a w brzmieniu:

- „Art. 25a. 1. Wizerunki muzealiów mogą być utrwalane i przechowywane na elektronicznych nośnikach informacji.
2. Wizerunki muzealiów mogą być odpłatnie udostępniane drogą elektroniczną lub z wykorzystaniem elektronicznych nośników informacji.
3. Minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego określi, w drodze rozporządzenia, wysokość opłat za udostępnianie wizerunków muzealiów drogą elektroniczną lub z wykorzystaniem elektronicznych nośników informacji oraz sposób ich uiszczania, uwzględniając potrzebę zapewnienia powszechnego dostępu do wizerunków muzealiów oraz ich promowanie.”.

Art. 35. W ustawie z dnia 26 listopada 1998 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2003 r. Nr 15, poz.148, z późn. zm.⁴⁾) w art. 80 w ust. 3 po pkt 3 dodaje się pkt 3a w brzmieniu:

„3a) informatyzacji;”.

Art. 36. W ustawie z dnia 20 lipca 2000 r. o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych (Dz. U. Nr 62, poz. 718, z późn. zm.⁸⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 15:

a) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. Wraz z wnioskiem, o którym mowa w ust. 3, dostarcza się akt normatywny lub inny akt prawny, w tym orzeczenie, również w formie zapisu elektronicznego. Zapis elektroniczny opatruje się poświadczeniem zgodności z oryginałem oraz bezpiecznym podpisem elektronicznym organu, który podpisał ten akt, znakowanym czasem w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 18 września 2001 r. o podpisie elektronicznym (Dz. U. Nr 130, poz. 1450, z 2002 r. Nr 153, poz. 1271 oraz z 2003 r. Nr 124, poz. 1152).”

b) dodaje się ust. 5 w brzmieniu:

„5. Minister właściwy do spraw informatyzacji określi, w drodze rozporządzenia, wymagania techniczne zapisów elektronicznych aktów normatywnych i innych aktów prawnych, doręczanych do ogłoszenia, uwzględniając konieczność zachowania jednolitości dostarczanych zapisów elektronicznych oraz możliwości ich przetwarzania na potrzeby wydawania dziennika urzędowego.”

2) w art. 17:

a) po ust. 2 dodaje się ust. 2a i 2b w brzmieniu:

„2a. Błędy w tekstach ustaw prostuje Marszałek Sejmu.

2b. Błędy w tekstach umów międzynarodowych prostuje minister właściwy do spraw zagranicznych.”

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Prezes Rady Ministrów, z własnej inicjatywy lub na wniosek właściwego organu, prostuje błędy w tekstach aktów innych niż wymienione w ust. 2a i 2b, ogłoszonych w Dzienniku Ustaw, Monitorze Polskim i Monitorze Polskim B.”

3) w art. 19 uchyla się ust. 3;

4) po art. 20 dodaje się art. 20a i 20b w brzmieniu:

„Art. 20a. 1. Dzienniki urzędowe mogą być wydawane również w formie elektronicznej.

2. Minister właściwy do spraw informatyzacji określi, w drodze rozporządzenia, wymagania techniczne, jakim musi odpowiadać elektroniczna forma wydawania dzienników urzędowych, uwzględniając konieczność zapewnienia powszechnej dostępności dzienników urzędowych.

3. Do dzienników urzędowych wydawanych w formie elektronicznej stosuje się odpowiednio przepis art. 19 ust. 2.

Art. 20b. Organ wydający dziennik urzędowy przechowuje akty normatywne i inne akty prawne ogłoszone w tym dzienniku w postaci oryginałów i zapisów elektronicznych, o których mowa odpowiednio w art. 15 ust. 1 i 3a.”;

5) w art. 24 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Prezes Rady Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, wzory graficzne pierwszej i ostatniej strony Dziennika Ustaw, Monitora Polskiego, Monitora Polskiego B, dzienników urzędowych, o których mowa w art. 22 ust. 1 i 3-5, oraz wojewódzkiego dziennika urzędowego, a także okładek i strony tytułowej załączników do dzienników urzędowych, z uwzględnieniem jednolitości tych wzorów graficznych, Polskich Norm dotyczących formatów papierów i druku oraz cech wyróżniających dzienniki urzędowe spośród innych wydawnictw.”;

6) w art. 27 po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Skorowidz dziennika urzędowego wydaje się na zasadach określonych dla danego dziennika urzędowego.”;

7) po art. 28 dodaje się art. 28a i 28b w brzmieniu:

„Art. 28a. W przypadkach, o których mowa w art. 26, art. 27 ust. 3 i art. 28, udostępnienie wydruków aktów normatywnych lub innych aktów prawnych jest odpłatne. Kierownik urzędu, w którym są udostępnione do powszechnego wglądu dzienniki urzędowe, zbiory aktów prawa

miejscowego ustanowionych przez powiat albo zbiory przepisów gminnych, ustala cenę arkusza wydruku aktu normatywnego lub innego aktu prawnego, tak, aby wydruk ten mógł być powszechnie dostępny i pokrywał koszty udostępnienia tych wydruków.

- Art. 28b. 1. Dzienniki urzędowe, zbiory aktów prawa miejscowego ustanowionych przez powiat i zbiory przepisów gminnych albo zawarte w nich akty normatywne i inne akty prawne mogą być odpłatnie udostępniane poprzez środki komunikacji elektronicznej oraz elektroniczne nośniki informacji.
2. Minister właściwy do spraw informatyzacji określi, w drodze rozporządzenia, wymagania techniczne, jakim powinny odpowiadać środki komunikacji elektronicznej i elektroniczne nośniki informacji używane do udostępniania dzienników urzędowych, zbiorów aktów prawa miejscowego ustanowionych przez powiat i zbiorów przepisów gminnych albo zawartych w nich aktów normatywnych i innych aktów prawnych, uwzględniając wymagania techniczne, jakim muszą odpowiadać elektroniczne formy wydawania dzienników urzędowych, oraz konieczność zachowania powszechnej dostępności ogłoszonych w nich aktów normatywnych i innych aktów prawnych.
3. Prezes Rady Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, wysokość opłat za udostępnienie dzienników urzędowych, zbiorów aktów prawa miejscowego ustanowionych przez powiat i zbiorów przepisów gminnych albo ogłoszonych w nich aktów normatywnych i innych aktów prawnych poprzez środki komunikacji elektronicznej oraz elektroniczne nośniki informacji, a także sposób uiszczania tych opłat, z uwzględnieniem powszechności dostępu do tych

wydawnictw oraz ogłoszonych w nich aktów normatywnych i innych aktów prawnych, a także uzasadnionych kosztów ponoszonych przez organ wydający dziennik urzędowy, organ prowadzący zbiór dzienników urzędowych, organ prowadzący zbiór aktów prawa miejscowego ustanowionych przez powiat i organ prowadzący zbiór przepisów gminnych, związanych z udostępnianiem tych dokumentów.”;

8) po art. 42 dodaje się art. 42a w brzmieniu:

„Art. 42a. Wydawanie dzienników urzędowych i skorowidzów do roczników tych dzienników w formie elektronicznej, a także udostępnianie dzienników urzędowych, zbiorów aktów prawa miejscowego ustanowionych przez powiat i zbiorów przepisów gminnych oraz ogłoszonych w nich aktów normatywnych i innych aktów prawnych przez środki komunikacji elektronicznej oraz elektroniczne nośniki informacji następuje od dnia 1 stycznia 2006 r.”.

Art. 37. W ustawie z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (Dz. U. Nr 112, poz. 1198 oraz z 2002 r. Nr 153, poz. 1271) w art. 9:

1) dodaje się ust. 5 w brzmieniu:

„5. Minister właściwy do spraw informatyzacji:

- 1) gromadzi i udostępnia adresy wskazujące strony Biuletynu Informacji Publicznej tworzone przez podmioty, o których mowa w art. 4 ust. 1 i 2,
- 2) gromadzi i udostępnia dane o liczbie odwiedzin stron, o których mowa w pkt 1,
- 3) kontroluje sposób tworzenia stron, o których mowa w pkt 1, oraz sprawność dostępu do tych stron, a także sposób zabezpieczenia treści informacji publicznych udostępnianych w Biuletynie Informacji Publicznej.”;

- 2) użyte w różnym przypadku wyrazy „minister właściwy do spraw administracji publicznej” zastępuje się użytymi w odpowiednim przypadku wyrazami „minister właściwy do spraw informatyzacji.”.

Art. 38. W ustawie z dnia 18 września 2001 r. o podpisie elektronicznym (Dz. U. Nr 130, poz. 1450, z późn. zm.⁹⁾) w art. 58 ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:

- „2. W terminie 3 lat od dnia wejścia w życie ustawy organy władzy publicznej umożliwią odbiorcom usług certyfikacyjnych wnoszenie podań i wniosków oraz wykonywanie innych czynności w postaci elektronicznej, w przypadkach gdy przepisy prawa wymagają składania ich w określonej formie lub według określonego wzoru.
3. Minister właściwy do spraw informatyzacji w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki oraz ministrem właściwym do spraw administracji publicznej określi, w drodze rozporządzenia, warunki techniczne oraz warunki bezpieczeństwa udostępniania formularzy i wzorów, o których mowa w ust. 2.”.

Rozdział 6

Przepisy dostosowujące, przejściowe i końcowe

Art. 39. Minister właściwy do spraw informatyzacji przedstawi Radzie Ministrów projekt Planu Informatyzacji Państwa w terminie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy.

Art. 40. Minister właściwy do spraw informatyzacji utworzy Krajową Ewidencję Systemów Teleinformatycznych i Rejestrów Publicznych w terminie 3 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy.

Art. 41. Podmioty publiczne są obowiązane przekazać dane o rejestrach publicznych prowadzonych w dniu wejścia w życie ustawy, w zakresie określonym w art. 19 ust. 1, w terminie 3 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy.

Art. 42. Podmioty publiczne są obowiązane wystąpić, w terminie 3 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy, do ministra właściwego do spraw informatyzacji z wnioskiem o wyrażenie opinii o zgodności z minimalnymi wymaganiami rejestrów publicznych albo systemów teleinformatycznych używanych w dniu wejścia w życie ustawy do realizacji zadań publicznych.

Art. 43. Rejestry publiczne albo systemy teleinformatyczne używane w dniu wejścia w życie ustawy do realizacji zadań publicznych, które nie uzyskały pozytywnej opinii ministra właściwego do spraw informatyzacji o zgodności z minimalnymi wymaganiami, mogą być używane na dotychczasowych zasadach do dnia 31 grudnia 2005 r.

Art. 44. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie upoważnień zmienianych niniejszą ustawą zachowują moc do czasu wydania przepisów wykonawczych na podstawie nowych upoważnień, nie dłużej jednak niż do dnia 31 grudnia 2005 r.

Art. 45. Ustawa wchodzi w życie po upływie miesiąca od dnia ogłoszenia, z tym że art. 31 stosuje się od dnia 31 marca 2004 r.

U Z A S A D N I E N I E

Projekt ustawy o informatyzacji działalności niektórych podmiotów realizujących zadania publiczne stanowi kolejny krok w kierunku pełnej realizacji przyjętego przez Sejm Rzeczypospolitej Polskiej i Radę Ministrów planu działania w zakresie rozwoju społeczeństwa informacyjnego i integracji Polski z Unią Europejską.

Jedną z najważniejszych inicjatyw realizowanych obecnie w Unii Europejskiej jest *e-Europa 2005 Społeczeństwo Informacyjne dla Wszystkich*, w której *e-government* (elektroniczna administracja) odgrywa istotną rolę. Dokument ten zakłada, że organy władzy publicznej powinny zapewnić powszechny dostęp *on-line* do informacji publicznych oraz umożliwić obywatelom i innym zainteresowanym podmiotom

załatwianie swoich spraw z zakresu administracji publicznej w sposób interaktywny, za pośrednictwem systemów teleinformatycznych.

Wzorowane na wymienionej inicjatywie programy działania są obecnie wdrażane we wszystkich krajach członkowskich Unii Europejskiej. Zgodnie z dokumentem *e-Europa 2005*, kraje członkowskie Unii powinny do końca 2004 r. zapewnić dostępność *on-line* – w ramach całego wspólnego rynku – podstawowych usług z zakresu administracji publicznej. Należy przy tym podkreślić, że uchybienie tej powinności może być traktowane jako naruszenie zasady swobody przepływu kapitału, towarów lub usług, stanowiącej fundament działania wspólnego rynku europejskiego. Biorąc przy tym pod uwagę fakt, że dostępność usług z zakresu administracji publicznej powinna być zapewniona w skali całego wspólnego rynku należy dojść do wniosku, że osiągnięcie tego stanu będzie możliwe pod warunkiem wypracowania wspólnych zasad działania systemów teleinformatycznych, za pomocą których usługi te są świadczone.

Przygotowanie projektu ustawy o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne oraz o zmianie niektórych ustaw wiąże się również z utworzeniem od dnia 1 lipca 2002 r. nowego działu administracji rządowej “informatyzacja” i określeniem zakresu zadań ministra właściwego do spraw informatyzacji. Zgodnie z art. 12a ustawy z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej do zakresu działania ministra właściwego do spraw informatyzacji należą sprawy:

- 1) infrastruktury informatycznej oraz systemów i sieci teleinformatycznych,
- 2) technologii i technik informacyjnych oraz standardów informatycznych,
- 3) informatyzacji administracji rządowej i samorządowej,
- 4) wspierania inwestycji w dziedzinie informatyki,
- 5) edukacji informacyjnej oraz usług teleinformatycznych i multimedialnych,
- 6) zastosowań informatyki w społeczeństwie informacyjnym,
- 7) **realizacji zobowiązań międzynarodowych Rzeczypospolitej Polskiej dotyczących informatyzacji.**

Projekt ustawy, stanowiącej rozwinięcie i uszczegółowienie na płaszczyźnie normatywnej wymienionych wyżej tendencji i dążeń, zakłada osiągnięcie minimalnego stanu zgodności technicznej komponentów sprzętowych i programowych systemów teleinformatycznych – takiego, który umożliwi współpracę systemów teleinformatycznych używanych przez różne podmioty publiczne do realizacji

właściwych im zadań publicznych. Podkreślenia wymaga okoliczność, że dzięki osiągnięciu takiego stanu stanie się możliwy sprawny przepływ informacji między podmiotami publicznymi w zakresie realizowanych przez nie zadań, co bezpośrednio przełoży się na zwiększenie szybkości i skuteczności działania tych podmiotów.

Z przytoczonych względów regulacje zawarte w projekcie ustawy nie mogą być odbierane jako próba ograniczenia kompetencji podmiotów publicznych, gdyż wypracowanie, w oparciu o określone w projekcie procedury, wspólnie uzgodnionych rozwiązań szczegółowych w zakresie współdziałania systemów teleinformatycznych przyniesie korzyści wszystkim podmiotom, do których przepisy projektu ustawy znajdują zastosowanie. Należy przy tym zwrócić uwagę, że określenie treści podstawowych instrumentów oddziaływania regulacji ustawy na podmioty publiczne (minimalne wymagania dla systemów teleinformatycznych, rejestrów publicznych i wymiany informacji w formie elektronicznej oraz Plan Informatyzacji Państwa) będzie wynikiem ustaleń Rady Ministrów *in corpore*. Wynikająca stąd koordynacja przedsięwzięć z zakresu informatyzacji zracjonalizuje wydatki publiczne na realizację projektów informatycznych, co przyczyni się do znacznych długookresowych oszczędności w wydatkach budżetowych.

Równie istotnym celem projektowanej ustawy jest zapewnienie korzystnego środowiska prawnego w dziedzinie społeczeństwa informacyjnego, w szczególności przez stworzenie ram normatywnych o funkcjonowaniu elektronicznej administracji. W ten sposób stanie się możliwe zapewnienie obywatelom łatwiejszego dostępu do urzędów administracji publicznej przez uczynienie z urzędów instytucji zorientowanych na potrzeby obywateli i dostępnych 24 godziny na dobę, siedem dni w tygodniu.

Zakres przedmiotowy projektowanej ustawy (art. 1) dotyczy następujących zasad:

- 5) ustanawiania Planu Informatyzacji Państwa oraz projektów informatycznych o publicznym zastosowaniu,
- 6) ustalania minimalnych wymagań dla systemów teleinformatycznych używanych do realizacji zadań publicznych oraz dla rejestrów publicznych i wymiany informacji w formie elektronicznej między podmiotami publicznymi,

- 7) dostosowania systemów teleinformatycznych używanych do realizacji zadań publicznych do minimalnych wymagań dla systemów teleinformatycznych używanych do realizacji zadań publicznych,
- 8) dostosowania rejestrów publicznych i wymiany informacji w formie elektronicznej między podmiotami publicznymi do minimalnych wymagań dla rejestrów publicznych i wymiany informacji w formie elektronicznej między podmiotami publicznymi.

Przepisy projektowanej ustawy mają dotyczyć (art. 2) tzw. podmiotów publicznych, tj.:

- 6) organów administracji rządowej,
- 7) organów jednostek samorządu terytorialnego,
- 8) urzędów obsługujących lub stanowiących aparat pomocniczy organów, o których mowa w pkt 1 i 2,
- 9) jednostek organizacyjnych podległych lub nadzorowanych przez organy administracji rządowej albo utworzonych przez organy samorządu terytorialnego,
- 10) sądów oraz jednostek organizacyjnych prokuratury.

Celem tego rozwiązania jest określenie możliwie szerokiego zakresu podmiotowego, tak aby zwiększyć efektywność oddziaływania instrumentów przewidzianych w projektowanej ustawie do regulowania procesu informatyzacji, przy zachowaniu jednak ograniczenia zakresu podmiotowego do szeroko pojętej sfery administracji publicznej, zgodnie z zakresem kompetencji ministra właściwego do spraw informatyzacji, wynikającym z ustawy z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej.

Temu celowi mają też służyć wyłączenia z zakresu podmiotowego ustawy: przedsiębiorstw państwowych, spółek handlowych, państwowych szkół wyższych i wyższych zawodowych, jednostek badawczo-rozwojowych oraz Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu i Wojskowych Służb Informacyjnych. W ten sposób przepisami ustawy nie obejmuje się takich podmiotów, które realizują zadania niezwiązane bezpośrednio z zadaniami administracji publicznej *sensu largo* wykonywanymi na rzecz ludności lub podmiotów gospodarczych.

Istotne znaczenie dla interpretacji przepisów projektu ustawy ma art. 3 zawierający definicje podstawowych pojęć wykorzystywanych do regulowania sytuacji objętych zakresem normowania projektowanej ustawy.

Art. 4 projektu sytuuje ustawę jako regulację ogólną w stosunku do przepisów ustawy z dnia 22 stycznia 1999 r. o ochronie informacji niejawnych oraz ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych, a także innych przepisów dotyczących ochrony tajemnic ustawowo chronionych. W rozpatrywanej sytuacji prawnej przepisy tych ustaw traktuje się jako przepisy szczególne, odnoszące się przede wszystkim do specyficznej, wymagającej odrębnej regulacji materii informacji niejawnych i danych osobowych przetwarzanych w systemach teleinformatycznych.

Rozdział 2 projektu dotyczy zasad uchwalania Planu Informatyzacji Państwa (zwanego dalej „Planem”) oraz ustanawiania projektów informatycznych o publicznym zastosowaniu. Normy prawne zawarte w tym rozdziale mają na celu, z jednej strony, określenie zakresu i narzędzi koordynowania procesu informatyzacji podmiotów publicznych, a, z drugiej strony, zapewnianie podstaw do tworzenia stabilnych źródeł finansowania realizacji niezbędnych przedsięwzięć informatycznych (m.in. przedsięwzięć ujętych w Planie) przez określenie skonkretyzowanych co do celu, funkcji i wartości przedmiotów finansowania w postaci projektów informatycznych o publicznym zastosowaniu.

Z takich też powodów Plan będzie zajmował ważną rolę w uprawnieniach ministra właściwego do spraw informatyzacji, stanowiąc podstawowy instrument planowania i koordynowania procesu informatyzacji działalności podmiotów publicznych w zakresie realizowanych przez te podmioty zadań publicznych. Minister właściwy do spraw informatyzacji opracowuje projekt Planu oraz jego ewentualne aktualizacje i przedstawia Plan Radzie Ministrów. Plan przyjmowany przez Radę Ministrów określa:

- 1) priorytety rozwoju systemów teleinformatycznych używanych do realizacji zadań publicznych,
- 2) zestawienie głównych i sektorowych projektów informatycznych,
- 3) program działań w zakresie edukacji informatycznej społeczeństwa,
- 4) zadania publiczne, które będą realizowane drogą elektroniczną oraz terminów rozpoczęcia ich realizacji drogą elektroniczną,

5) źródła finansowania zadań ujętych w Planie.

Plan będzie uaktualniany stosownie do potrzeb i możliwości finansowych państwa, a pierwszy projekt Planu minister właściwy do spraw informatyzacji przedstawi Radzie Ministrów w terminie 6 miesięcy od dnia wejście w życie ustawy.

Przewiduje się, że mając na uwadze ustalenia zawarte w Planie i przy współudziale ministra właściwego do spraw informatyzacji, Rada Ministrów będzie ustanawiać główne projekty informatyczne, a minister właściwy przedmiotowo – sektorowe projekty informatyczne. Projekty informatyczne o publicznym zastosowaniu inne niż projekty główne i sektorowe będzie ustanawiać kierownik właściwego podmiotu publicznego, po zasięgnięciu opinii ministra właściwego do spraw informatyzacji. Opinia ta będzie uwzględniała m.in. ujęte w Planie priorytety rozwoju systemów teleinformatycznych oraz zakres i terminy rozpoczęcia realizacji zadań publicznych drogą elektroniczną. Można uznać, że w sytuacji szczególnej, w której przepisy odrębnych ustaw nakazują utworzenie rejestru publicznego i określają w sposób wystarczający elementy konkretyzujące projekt informatyczny o publicznym zastosowaniu (art. 11), odpowiedni do zakresu przedmiotowego tego rejestru projekt informatyczny może, ale nie musi być ustanowiony.

Instytucja projektu informatycznego o publicznym zastosowaniu ma w założeniu konkretyzować i dyscyplinować przedsięwzięcia w zakresie informatyzacji podmiotów publicznych przez wymóg określenia w szczególności:

- 6) celu ustanowienia projektu,
- 7) podmiotu publicznego odpowiedzialnego za realizację projektu,
- 8) zakresu zadań przewidzianych do realizacji w projekcie,
- 9) źródeł finansowania realizacji projektu,
- 10) harmonogramu realizacji projektu.

Takie rozwiązanie pozwoli zapewnić lepszą koordynację i kontrolę działań w zakresie informatyzacji administracji publicznej, efektywniejsze i celowe wydawanie środków publicznych na technologie informacyjne i komunikacyjne (ICT), które mają być stosowane w realizacji zadań podmiotów publicznych.

W rozdziale 3 projektu zawarto regulacje umożliwiające osiągnięcie współdziałania systemów teleinformatycznych używanych do realizacji zadań publicznych oraz dotyczące prowadzenia rejestrów publicznych i wymiany informacji w formie elektronicznej. Sytuacja, w której dwa organy władzy publicznej nie mogą się porozumieć drogą elektroniczną, gdyż ich systemy teleinformatyczne nie potrafią się ze sobą skomunikować nie powinna mieć miejsca w chwili wstępowania Polski do Unii Europejskiej. Taki stan podwyższa koszty działania administracji oraz utrudnia wszystkim zainteresowanym podmiotom kontakt z organami administracji publicznej. Należy przypomnieć, że Polska jako jeden z nielicznych krajów Europy dotychczas nie uregulowała kwestii wzajemnego współdziałania systemów teleinformatycznych. Stąd też wynika pilna potrzeba ujednoczenia wymagań technicznych w odniesieniu do systemów teleinformatycznych funkcjonujących w administracji publicznej.

W projekcie ustanowiono zatem kilka zasad, które mają umożliwić osiągnięcie stanu współdziałania systemów teleinformatycznych i rejestrów publicznych prowadzonych przy pomocy tych systemów oraz wymiany informacji w formie elektronicznej między nimi (art. 13-15).

Intencją projektodawcy było m.in. zapewnienie prowadzenia rejestrów publicznych za pomocą systemów teleinformatycznych oraz umożliwienie dostarczania danych do rejestrów publicznych drogą elektroniczną, a tym samym obniżenie kosztów ich działania. Z kolei udostępnianie danych drogą elektroniczną przez podmioty prowadzące rejestry wiąże się bezpośrednio z wdrażaniem idei *e-government*, o której była mowa na wstępie. Rozwiązanie takie pozwoli także stworzyć nowy sektor usług świadczonych przez przedsiębiorców, z wykorzystaniem informacji publicznej.

Istotnym zagadnieniem dla procesu informatyzacji działalności podmiotów publicznych jest także umożliwienie wymiany informacji w formie elektronicznej między podmiotami publicznymi. Dotychczas nie obowiązywały jakiegokolwiek jednolite uregulowania dotyczące struktury dokumentów elektronicznych oraz warunków organizacyjno-technicznych ich doręczania, a także form urzędowego poświadczania jej odbioru przez adresatów. Rozporządzenie wydane na podstawie art. 15 ust. 3 pozwoli na określenie ww. wymagań i wyeliminowanie tej niekorzystnej sytuacji.

Kluczowym dla osiągnięcia celu interoperacyjności systemów teleinformatycznych jest art. 17 projektu. Zawiera on upoważnienie dla Rady Ministrów do wydania, na wniosek ministra właściwego do spraw informatyzacji, rozporządzeń określających minimalne wymagania dla systemów teleinformatycznych używanych do realizacji zadań publicznych oraz dla rejestrów publicznych i wymiany informacji. Za podstawowe wytyczne regulacji, która ma być zawarta w tych rozporządzeniach, przyjmuje się konieczność:

- 1) dostosowania do zaleceń Unii Europejskiej dotyczących zapewnienia interoperacyjności systemów teleinformatycznych używanych przez podmioty publiczne,
- 2) zapewnienia wdrożenia wymagań Unii Europejskiej w zakresie elektronicznej wymiany danych między administracjami europejskimi określonych m.in. w ramach programu IDA – *Interchange of Data between Administrations*,
- 3) zapewnienia mechanizmów bezpiecznej wymiany dokumentów elektronicznych, z uwzględnieniem konieczności zapewnienia infrastruktury teleinformatycznej i organizacyjnej dla bezpiecznego podpisu elektronicznego,
- 4) utrwalenia dobrych i powszechnie uznanych sposobów postępowania w obszarze wytwarzania, wdrażania i eksploatacji systemów teleinformatycznych, ze szczególnym uwzględnieniem norm tworzących podstawę i wspomagających normy z rodziny PN-ISO 9000:2000 z założeniem kierunku umożliwiającego przyjęcie w przyszłości wytycznych normy ISO 25000, której wprowadzenie jest planowane na rok 2004 lub 2005;
- 5) zapewnienie odpowiednich standardów bezpieczeństwa i niezawodności systemów teleinformatycznych, ze szczególnym uwzględnieniem wytycznych norm ISO/IEC TR 13335 i IEC 60300.

Akty wykonawcze, wydane na podstawie art. 17, będą służyły do określenia podstawowych standardów wymiany danych między organami administracji publicznej. Podobne rozwiązanie przyjęto na przykład w Republice Czeskiej już w 2000 r. (ustawa nr 365 z dnia 14 września 2000 r. o publicznych systemach informatycznych i zmianach w niektórych innych ustawach).

Przewiduje się, że systemy teleinformatyczne używane do realizacji zadań publicznych, a także używane do prowadzenia rejestrów publicznych funkcjonujące w dniu wejścia

w życie ustawy, a niespełniające minimalnych wymagań ustalonych na podstawie przepisów ustawy, będą mogły funkcjonować na dotychczasowych zasadach do dnia 31 grudnia 2005 r.

Minister właściwy do spraw informatyzacji utworzy i będzie prowadził Krajową Ewidencję Systemów Teleinformatycznych i Rejestrów Publicznych. Krajowa ewidencja, przez zgromadzenie w jednym urządzeniu ewidencyjnym dotychczas rozproszonych danych o systemach teleinformatycznych używanych do realizacji zadań publicznych oraz rejestrach publicznych, pozwoli uporządkować stan wiedzy o systemach teleinformatycznych oraz rejestrach publicznych funkcjonujących w całym kraju, a także stworzyć system usług publicznych na podstawie danych zgromadzonych w tych rejestrach. Krajowa ewidencja rejestrów zostanie utworzona w terminie 3 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy.

Rozdział 4 jest poświęcony uprawnieniom ministra właściwego do spraw informatyzacji w zakresie wyrażania opinii o zgodności z minimalnymi wymaganiami oraz kontroli projektów informatycznych o publicznym zastosowaniu, systemów teleinformatycznych używanych do realizacji zadań publicznych, rejestrów publicznych i wymiany informacji w formie elektronicznej między podmiotami publicznymi.

Wprowadzenie do projektu instytucji opinii o zgodności z minimalnymi wymaganiami, podobnie jak i kontroli, jest podyktowane koniecznością czuwania nad prawidłowością implementacji minimalnych wymagań w systemach teleinformatycznych wprowadzanych do eksploatacji w podmiotach publicznych, a także w rejestrach publicznych. Opinia o zgodności z minimalnymi wymaganiami ma pełnić funkcję „śluzy wejścia” umożliwiającej jednorazowe dopuszczenie do używania systemów teleinformatycznych lub rejestrów publicznych pod kątem ich zgodności z minimalnymi wymaganiami. Kontrola natomiast ma umożliwić bieżące monitorowanie prawidłowości stosowania minimalnych wymagań zarówno w procesie projektowania systemów i rejestrów, jak też i działalności podmiotów publicznych wykonywanej za pomocą systemów teleinformatycznych lub przy użyciu rejestrów publicznych, w tym także ocenę postępów w dostosowaniu tych systemów teleinformatycznych lub rejestrów publicznych, które nie uzyskały pozytywnej opinii o zgodności z minimalnymi wymaganiami.

Podmioty publiczne zostały zobowiązane do wystąpienia do ministra właściwego do spraw informatyzacji z wnioskiem o wyrażenie opinii o zgodności:

- 3) systemu teleinformatycznego używanego do realizacji zadań publicznych z minimalnymi wymaganiami dla systemów teleinformatycznych lub
- 4) rejestru publicznego z minimalnymi wymaganiami dla rejestrów publicznych i wymiany informacji w formie elektronicznej.

Opinię o zgodności systemu teleinformatycznego używanego do realizacji zadań publicznych albo rejestru publicznego z minimalnymi wymaganiami wyraża, w drodze decyzji administracyjnej, minister właściwy do spraw informatyzacji. Przyjęcie takiej formy prawnej pociąga za sobą zastosowanie przepisów Kodeksu postępowania administracyjnego do postępowania w sprawach o wyrażenie opinii o zgodności z minimalnymi wymaganiami.

O wyrażenie opinii o zgodności z minimalnymi wymaganiami muszą wystąpić, w terminie 3 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy, te podmioty, które w dniu wejścia w życie ustawy prowadzą rejestry publiczne albo używają systemów teleinformatycznych do realizacji zadań publicznych.

Minister właściwy do spraw informatyzacji sprawuje również kontrolę nad prawidłowością:

- 3) realizacji głównych projektów informatycznych pod względem zgodności z minimalnymi wymaganiami dla systemów teleinformatycznych,
- 4) działania systemów teleinformatycznych używanych do realizacji zadań publicznych pod względem zgodności z minimalnymi wymaganiami dla systemów teleinformatycznych.

Minister właściwy do spraw informatyzacji może także zarządzić przeprowadzenie kontroli:

- 3) realizacji projektów informatycznych o publicznym zastosowaniu niebędących głównymi projektami informatycznymi pod względem zgodności z minimalnymi wymaganiami dla systemów teleinformatycznych,
- 4) prowadzenia rejestrów publicznych oraz wymiany informacji w formie elektronicznej między podmiotami publicznymi pod względem zgodności

z minimalnymi wymaganiami dla rejestrów publicznych i wymiany informacji w formie elektronicznej.

Zasady przeprowadzania tej kontroli są określone w art. 25-29 projektu. W zakresie nieuregulowanym w tych przepisach zastosowanie znajdują przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego.

Wyjaśnienia wymaga zakres kontroli sprawowanej przez ministra właściwego do spraw informatyzacji. Kontrola nie może dotyczyć informacji przetwarzanych za pomocą systemów teleinformatycznych lub rejestrów publicznych (w razie potrzeby sprawdzenia działania systemu lub rejestru można wykorzystać dane fikcyjne) i nie może prowadzić do ujawnienia informacji zawartych w kontrolowanych systemach i rejestrach (art. 24 ust. 3). Udostępnieniu i sprawdzeniu będzie podlegać dokumentacja projektowa systemu teleinformatycznego lub założenia projektowe rejestru publicznego dotyczące materii określonej w minimalnych wymaganiach, w zakresie umożliwiającym stwierdzenie stopnia zgodności z minimalnymi wymaganiami. Tym niemniej, z uwagi na szczególne zasady ochrony informacji niejawnych (określone w ustawie z dnia 22 stycznia 1999 r. o ochronie informacji niejawnych) do kontrolowania systemów teleinformatycznych używanych do realizacji zadań publicznych lub rejestrów publicznych będzie wymagane poświadczenie bezpieczeństwa odpowiednie do klauzuli tajności, jaką opatrzone przetwarzane informacje. Ten wymóg znajduje swoje oparcie w normie zawartej w art. 25 ust. 3 projektu.

Przepisy rozdziału 5 przewidują wprowadzenie zmian w kilku ustawach wiążących się bezpośrednio lub pośrednio z przedmiotem projektowanej regulacji oraz zakładanymi przez projektodawcę celami w zakresie informatyzacji działalności podmiotów publicznych oraz budową społeczeństwa informacyjnego i elektronicznej administracji. Zmiany te zmierzają przede wszystkim do wprowadzenia do polskiego systemu prawnego długo oczekiwanych rozwiązań dotyczących rozwoju *e-government*. Projekt stanowi jeden z pierwszych kroków we wdrażaniu w Polsce idei *e-government* przede wszystkim z uwagi na zakres zmian w przepisach obowiązujących (pierwszym aktem prawnym, w którym znalazły się przepisy implementujące do polskiego porządku prawnego ideę *e-government*, jest ustawa z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do

informacji publicznej – w ustawie tej wprowadzono obowiązek wydawania, w formie publikatora teleinformatycznego, Biuletynu Informacji Publicznej, którego celem jest zapewnienie powszechnego dostępu *on-line* do informacji publicznej).

Jedną z najbardziej istotnych spośród tych zmian jest zmiana niektórych przepisów Kodeksu postępowania administracyjnego. Ma ona na celu umożliwienie, z jednej strony, składania pism przez obywateli drogą elektroniczną oraz, z drugiej strony, przesyłania przez organy administracji tą samą drogą pism do obywateli. Zmiana spowoduje, że obok możliwości załatwiania spraw pisemnie czy ustnie (poprzez zgłoszenie do protokołu) zaistnieje możliwość załatwiania tych samych spraw drogą elektroniczną, a nie tylko składania podań tą drogą. Nastąpi to jednak na wyraźne żądanie strony postępowania. Przepisy zmieniające Kodeks postępowania administracyjnego przewidują również upoważnienie dla ministra właściwego do spraw informatyzacji do określenia:

- 1) struktury i sposobu sporządzania pism elektronicznych organów administracji publicznej,
- 2) warunków organizacyjno-technicznych ich doręczania, w tym formy urzędowego poświadczania odbioru tych dokumentów przez ich adresatów i zasad udostępniania kopii.

Uregulowano także kwestię doręczania pism elektronicznych. Zgodnie z nowym art. 39a K.p.a. doręczenie takie może nastąpić jedynie, gdy strona wystąpiła o załatwienie spraw drogą elektroniczną lub o doręczenie pisma tą drogą. Doręczenie drogą elektroniczną uważa się za dokonane skutecznie, chyba że, w terminie 2 dni od wysłania pisma za pomocą środków komunikacji elektronicznej, organ administracji publicznej otrzyma informację o błędzie w doręczeniu pisma powstałym poza systemem teleinformatycznym organu – w tej sytuacji stosuje się instytucję doręczenia zastępczego z art. 44 K.p.a.

Powyższe przepisy stanowią wyraz realizacji postanowień zawartych w dokumencie *e-Polska – Plan działań na rzecz rozwoju społeczeństwa informacyjnego w Polsce na lata 2001-2006* przewidującego nowelizację Kodeksu postępowania administracyjnego pod kątem umożliwienia załatwiania spraw drogą elektroniczną. Projekt zakłada, że

podmioty zobowiązane będą musiały przygotować się do stosowania tych przepisów od dnia 31 marca 2004 r.

W ustawie z dnia 14 lipca 1983 r. o narodowym zasobie archiwalnym i archiwach wprowadzono przepisy dopuszczające przechowywanie, przetwarzanie i udostępnianie materiałów archiwalnych za pomocą systemów teleinformatycznych i elektronicznych nośników informacji oraz obowiązek określenia szczegółowych wymagań dla tych systemów i nośników.

Dodanie art. 73 w ustawie z dnia 10 czerwca 1994 r. o zamówieniach publicznych wiąże się bezpośrednio z kwestiami *outsourcingu* – zlecenie wykonania określonych prac przez podmioty zewnętrzne na rzecz zlecającego. Zmiana ma na celu włączenie ministra właściwego do spraw informatyzacji w proces wyrażania zgody przez Prezesa Urzędu Zamówień Publicznych na zawarcie umowy w sprawach zamówień publicznych dotyczących projektów informatycznych o publicznym zastosowaniu realizowanych przez czas dłuższy niż 3 lata.

W ustawie z dnia 21 listopada 1996 r. o muzeach dodano art. 25a przewidujący, że wizerunki muzealiów mogą być utrwalane i przechowywane na elektronicznych nośnikach informacji. Wizerunki muzealiów zapisane w formie elektronicznej mogą być również udostępniane drogą elektroniczną.

Zmiany w ustawie z dnia 20 lipca 2000 r. o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych mają na celu przede wszystkim usprawnienie wydawania dzienników urzędowych i archiwizacji ogłoszonych w nich aktów prawnych oraz realizację zasady dostępności obywatela do powszechnie obowiązujących przepisów prawa przez wykorzystanie elektronicznej drogi dostępu do publikatorów urzędowych. Ponadto w projekcie dokonuje się zmiany art. 17 wymienionej ustawy, dotyczącego prostowania błędów w ogłoszonych tekstach aktów prawnych. Zmiana ta, zmierzająca do uściślenia organów właściwych do sprostowania błędów, jest konsekwencją wyroku Trybunału Konstytucyjnego w sprawie sygn. SK 38/01 z dnia 7 lipca 2003 r. (Dz. U. Nr 121, poz. 1142), z którego wynika, że miarodajny jest tekst faktycznie przyjęty przez właściwy organ, nie zaś tekst skierowany do ogłoszenia, co oznacza, że „gospodarzem” ogłoszonego tekstu powinien być przede wszystkim organ, który wydał ogłoszony akt prawny. Taką ideę realizuje projektowana zmiana.

Zmiana ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej sprowadza się do przejścia przez ministra właściwego do spraw informatyzacji spraw związanych z prowadzeniem Biuletynu Informacji Publicznej. Rozstrzygnięcie to zostało uzgodnione z ministrem właściwym do spraw administracji publicznej. Z uwagi na potrzebę koordynowania całości zagadnień związanych z programem *e-government* przez ministra właściwego do spraw informatyzacji, w projekcie ustawy przewidziano, że sprawy związane z Biuletynem Informacji Publicznej przejmie minister właściwy do spraw informatyzacji.

Zmiana ustawy z dnia 18 września 2001 r. o podpisie elektronicznym ma na celu skrócenie z okresu lat 4 do okresu lat 3 (tj. do dnia 16 sierpnia 2005 r.) *vacatio legis* przepisu art. 58 ust. 2 nakazującego organom władzy publicznej umożliwienie odbiorcom usług certyfikacyjnych wnoszenia podań i wniosków oraz innych czynności w postaci elektronicznej. Pozwoli to na przyspieszenie prac nad wdrożeniem w pełni idei *e-government* przez organy administracji publicznej i inne organy.

Opinia wstępna o zgodności projektu ustawy o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne oraz o zmianie niektórych ustaw z prawem Unii Europejskiej

Projekt ustawy zawiera rozwiązania stanowiące domenę prawa krajowego.

Problematyka uregulowana w projekcie ustawy nie jest objęta zakresem prawa Unii Europejskiej.

Ocena skutków regulacji

1. Podmioty, na które oddziałuje akt normatywny

Przepisy zawarte w projekcie ustawy stosuje się do organów administracji rządowej, organów jednostek samorządu terytorialnego, urzędów obsługujących lub stanowiących aparat pomocniczy tych organów oraz do jednostek organizacyjnych podległych lub nadzorowanych przez organy administracji rządowej albo utworzonych przez jednostki samorządu terytorialnego, a także do sądów i jednostek organizacyjnych

prokuratury. Wymienione podmioty określa się w projekcie ustawy mianem „podmiotów publicznych”.

Z zakresu podmiotowego wyłączone przedsiębiorstwa państwowe, spółki handlowe, państwowe szkoły wyższe i wyższe zawodowe, jednostki badawczo-rozwojowe oraz Agencję Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencję Wywiadu i Wojskowe Służby Informacyjne.

2. Wyniki analizy wpływu aktu normatywnego

Sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego

Zakłada się, że projekty informatyczne ustanawiane po wejściu w życie przepisów ustawy będą uwzględniały minimalne wymagania określone na podstawie przepisów ustawy, a zatem nie pociągną za sobą dodatkowych kosztów. Wobec tego główną pozycją kosztów związanych z wprowadzeniem w życie rozwiązań proponowanych w projekcie ustawy będzie dostosowanie funkcjonujących obecnie systemów teleinformatycznych oraz rejestrów publicznych i wymiany informacji w formie elektronicznej do wymagań, które będą określone w rozporządzeniach wydanych na podstawie art. 15 ust. 3, art. 16 i 17 projektowanej ustawy. Dostosowanie to spowoduje konieczność poniesienia wydatków z budżetu państwa i budżetów jednostek samorządu terytorialnego. Przepis przejściowy określa jednak, że proces przystosowania funkcjonujących systemów teleinformatycznych oraz rejestrów publicznych do minimalnych wymagań będzie prowadzony w dłuższym okresie – do dnia 31 grudnia 2005 r. mogą one działać na dotychczasowych zasadach.

Nie jest łatwo określić w dniu dzisiejszym stan systemów teleinformatycznych używanych do realizacji zadań publicznych, brak też dokładnych danych pozwalających na określenie jak wiele z tych systemów będzie musiało zostać zmodernizowanych. Przybliżone szacunki wskazują na kwotę około 500 mln zł, jaką należałoby wydać, aby dostosować rejestry publiczne i systemy teleinformatyczne używane do realizacji zadań publicznych do minimalnych wymagań, jakie zostaną ustalone na podstawie ustawy. Koszty tego działania powinny być zatem odpowiednio rozłożone w czasie.

Zauważyć przy tym należy, że wspomniany obowiązek dostosowawczy nie jest związany wyłącznie z wejściem w życie projektowanej regulacji, gdyż i tak spoczywa na określonych podmiotach publicznych w związku z przystąpieniem Polski do struktur Unii Europejskiej i koniecznością zapewnienia interoperacyjności systemów teleinformatycznych używanych do realizacji zadań publicznych. Natomiast koordynacja działań prowadzonych w zakresie informatyzacji przez ministra właściwego do spraw informatyzacji pozwoli skuteczniej przeprowadzać poszczególne projekty oraz ograniczyć koszty związane z ich funkcjonowaniem.

Określenie dokładnej wielkości wpływów do budżetu państwa związanych z wejściem w życie ustawy jest trudne do dokładnego oszacowania. Dodatkowe korzyści dla budżetu państwa i budżetów jednostek samorządu terytorialnego będą wynikały zarówno ze wzrostu aktywności i obrotów przedsiębiorstw zajmujących się produkcją sprzętu informatycznego, czy świadczeniem usług informatycznych (w postaci większych wpływów z podatku dochodowego od osób prawnych i osób fizycznych, a także podatku od towarów i usług), jak też i z zakładanego wzrostu skuteczności działania jednostek administracji publicznej osiągniętego dzięki usprawnieniu działania systemów teleinformatycznych oraz wprowadzeniu możliwości załatwiania spraw drogą elektroniczną czy elektronicznych doręczeń.

Należy także zwrócić uwagę na znaczące oszczędności budżetowe związane z wprowadzeniem technologii społeczeństwa informacyjnego do polskiej administracji. Przykładowo, zgodnie z założeniami przyjętymi w dokumencie Wrota Polski – wstępna koncepcja projektu, szacuje się, że realizacja przeniesienia zamówień publicznych na platformę elektroniczną będzie kosztować około 100 mln zł, a może przynieść około 12,5 mld zł oszczędności.

W ostatecznym rozrachunku skutki finansowe związane z wejściem w życie projektowanej ustawy będą uzależnione od rozstrzygnięć przyjmowanych w dokumentach planistycznych, a także od faktycznie realizowanych inwestycji w dziedzinie informatyzacji oraz ich efektywności.

Rynek pracy

Już w stosunkowo krótkim okresie wprowadzenie w życie rozwiązań zawartych w projekcie ustawy wpłynie na zwiększenie zatrudnienia w działach gospodarki należących do branży nowoczesnych technologii (teleinformatyka, telekomunikacja). Będzie to związane ze wzrostem zamówień publicznych na budowę i modernizację już istniejących systemów

teleinformatycznych używanych przez podmioty publiczne. Ponadto w dłuższym okresie istnieje szansa zwiększenia zatrudnienia w sektorze ICT przez wzrost popytu na pracowników wysoko wykwalifikowanych.

Przyjęcie projektu ustawy wpłynie również na podwyższenie kwalifikacji pracowników nie tylko w administracji publicznej, ale i w przedsiębiorstwach. Upowszechnienie informatyki i nowoczesnych technik komunikacji spowoduje dalszą popularyzację szkoleń w tym zakresie (w tym szkoleń zdalnych typu e-learning) oraz sprawi, że polski rynek pracy dostosuje się do zasad gospodarki opartej na wiedzy.

Konkurencyjność wewnętrzna i zewnętrzna gospodarki

Przyjęcie projektu ustawy sprawi, że polska administracja publiczna będzie bardziej przyjazna przedsiębiorcom i obywatelom. Ograniczenie biurokracji przez zastosowanie systemów teleinformatycznych do realizacji zadań publicznych i koordynacja działań w przedmiocie informatyzacji sprawią, że wzrośnie potencjalna i rzeczywista efektywność działania administracji publicznej. Pozwoli to przede wszystkim na ograniczenie kosztów działania samej administracji oraz wpłynie na spadek kosztów ponoszonych przez przedsiębiorstwa i ludność w kontaktach z administracją.

Przykładowo, upowszechnienie prowadzenia rejestrów w formie elektronicznej oraz ich udostępniania jest szansą na skrócenie wielu postępowań i znaczną oszczędność czasu potrzebnego na dotarcie do właściwej informacji publicznej. Stworzenie rynku informacji publicznej otworzy nowe możliwości dla przedsiębiorstw i zmniejszy koszty ich funkcjonowania.

Ponadto przeniesienie znacznej części usług publicznych na platformę elektroniczną będzie realizacją postanowień i założeń inicjatywy e-Europa. Pozwoli to m.in. na uniknięcie ewentualnych zastrzeżeń ze strony przedsiębiorców działających w Unii Europejskiej dotyczących ograniczania swobody przepływu kapitału.

Powinien także wystąpić wzrost konkurencyjności i innowacyjności polskich przedsiębiorstw przez zwiększenie ich nakładów na inwestycje dotyczące informatyki i nowoczesnych technologii.

Sytuacja regionów i rozwój regionalny

Informatyzacja administracji rządowej w terenie, organów samorządu terytorialnego i innych podmiotów stwarza szansę rozwoju regionów, gdyż

usprawnienie działania lokalnej administracji poprawi atrakcyjność regionów dla potencjalnych inwestorów krajowych i zagranicznych. Nowoczesna administracja oparta o innowacyjne rozwiązania pozwoli stworzyć warunki do trwałego i zrównoważonego rozwoju regionalnego. Przyjęcie projektu ustawy przyczyni się także do popularyzacji i promocji poszczególnych regionów kraju, a następnie do ich rozwoju. W dłuższym czasie regiony zdobędą możliwość szeroko rozumianej promocji zarówno w Polsce, jak i na całym świecie.

3. Źródła finansowania

Wdrażanie w życie rozwiązań zawartych w projektowanej ustawie będzie wiązało się z koniecznością zapewnienia stabilnych źródeł finansowania. Przewiduje się dwa główne źródła finansowania:

- 1) budżet państwa oraz budżety jednostek samorządu terytorialnego. Przykładowo, w budżecie państwa na 2003 r. w części 83 rezerwy celowej budżetu państwa przewidziano kwotę 48,525 mln zł na program rozwoju nowoczesnych technologii oraz realizację sieci światłowodowych. Jednak w związku z wejściem w życie projektowanej ustawy środki przeznaczone na informatyzację, zarówno te, dla których dysponentem jest minister właściwy do spraw informatyzacji, jak i te pozostające w gestii właściwych ministrów będą sukcesywnie zwiększane, tak, aby sprostać potrzebom w zakresie informatyzacji działalności podmiotów publicznych oraz zapewnić absorpcję środków możliwych do wykorzystania z Unii Europejskiej,
- 2) środki unijnych funduszy strukturalnych otrzymywane przez Polskę z Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego oraz z Europejskiego Funduszu Społecznego. W ramach poszczególnych działań w Sektorowym Programie Operacyjnym „Wzrost Konkurencyjności Gospodarki” przewidziano środki w wysokości około 280 mln euro, a w Zintegrowanym Programie Operacyjnym Rozwoju Regionalnego kwotę 180 mln euro.

4. Konsultacje społeczne

Niezbędne zmiany w zakresie funkcjonowania jednostek administracyjnych są wynikiem nie tylko konieczności usprawnienia ich działania na płaszczyźnie wewnętrznej, ale także na poziomie oferowanych na zewnątrz czynności

administracyjnych. Na sposób regulacji pewnej części czynności określonych w projekcie ustawy wpłynęły liczne sygnały pochodzące w szczególności od środowisk społecznych i gospodarczych.

Kolejne wersje projektu ustawy były umieszczone na stronie internetowej Ministerstwa Nauki i Informatyzacji (<http://www.mnii.gov.pl>), a także dostępne na stronie internetowej <http://www.informatyzacja.gov.pl>. Projekt ustawy był także wysłany pocztą elektroniczną do ponad 500 podmiotów zrzeszonych w organizacjach samorządów branżowych. W projekcie ustawy wykorzystano uwagi zgłoszone zarówno przez środowiska informatyczne, jak również prawnicze.

W ramach prowadzonych uzgodnień projekt został przekazany także do:

- 1) Rady Legislacyjnej przy Prezisie Rady Ministrów – projekt otrzymał rekomendację do dalszych prac legislacyjnych,
- 2) Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego,
- 3) Rady Archiwalnej,
- 4) Rady do Spraw Muzeów,
- 5) organizacji samorządu gospodarczego (m.in. Krajowej Izby Gospodarczej, Polskiej Izby Informatyki i Telekomunikacji).

Projekt ustawy w znacznej mierze uwzględnia uwagi i wnioski zgłoszone w trakcie uzgodnień międzyresortowych.

-
- 1) Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2003 r. Nr 90, poz. 844, Nr 113, poz. 1070 i Nr 130, poz. 1188.
 - 2) Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 153, poz. 1271.
 - 3) Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2000 r. Nr 12, poz. 136 i Nr 39, poz. 462, z 2001 r. Nr 22, poz. 247, Nr 27, poz. 298, Nr 56, poz. 580, Nr 110, poz. 1189, Nr 123, poz. 1353 i Nr 154, poz. 1800, z 2002 r. Nr 74, poz. 676, Nr 89, poz. 804 i Nr 153, poz. 1271 oraz z 2003 r. Nr 17, poz. 155.
 - 4) Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2003 r. Nr 45, poz. 391, Nr 65, poz. 594 i Nr 96, poz. 874.
 - 5) Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2001 r. Nr 49, poz. 509 oraz z 2002 r. Nr 113, poz. 984, Nr 153, poz. 1271 i Nr 169, poz. 1387.
 - 6) Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 113, poz. 984 i Nr 197, poz. 1661 oraz z 2003 r. Nr 2, poz. 16.
 - 7) Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1998 r. Nr 106, poz. 668 oraz z 2002 r. Nr 113, poz. 984.
 - 8) Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2001 r. Nr 46, poz. 499, z 2002 r. Nr 74, poz. 676 i Nr 113, poz. 984 oraz z 2003 r. Nr 65, poz. 595.
 - 9) Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 153, poz. 1271 oraz z 2003 r. Nr 124, poz. 1152.

URZĄD
KOMITETU INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ
MINISTER

Prof. dr hab. Danuta Hübner

Sekr.Min. DE/2251 / 2003 /DPE-apf

Warszawa, 15 lipca 2003r.

Pan
Aleksander Proksa
Sekretarz Rady Ministrów

Opinia o zgodności projektu ustawy o informatyzacji działalności niektórych podmiotów realizujących zadania publiczne z prawem Unii Europejskiej wyrażona na podstawie art. 2 ust. 1 pkt. 2 ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o Komitecie Integracji Europejskiej (DZ. U. Nr 106 poz. 49), przez Sekretarza Komitetu Integracji Europejskiej, Minister Danutę Hübner, działającą z upoważnienia Przewodniczącego Komitetu Integracji Europejskiej.

W związku z przedłożonym projektem ustawy o informatyzacji działalności niektórych podmiotów realizujących zadania publiczne (RM-10-114-03), pozwalam sobie wyrazić następującą opinię:

- I. Przedmiotem projektowanej ustawy jest informatyzacja działalności organów administracji publicznej, który to obszar nie jest objęty zakresem prawa Unii Europejskiej. Jakkolwiek, projekt ustawy zawiera przepisy, które są zgodne z ideą *e-government* przedstawioną w planie działania „*e-Europe 2005: społeczeństwo informacyjne dla wszystkich*” przyjętym 22 czerwca 2002 r. przez Radę Europejską podczas szczytu UE w Sewilli, który jest kontynuacją planu działania *e-Europe 2002*. Plan ten ma na celu dalsze przyspieszenie działań na rzecz utworzenia globalnego społeczeństwa informacyjnego głównie poprzez rozwój ogólnie dostępnej, szerokopasmowej infrastruktury telekomunikacyjnej. Program *e-Europe* jest częścią strategii lizbońskiej, która zmierza do tego, by do roku 2010 Unia Europejska stała się najbardziej konkurencyjną i opartą na wiedzy dynamiczną gospodarką. Jedne z postanowień *e-Europe 2005* w obszarze *e-government* zobowiązuje państwa członkowskie do zapewnienia do roku 2004 dostępności *on-line* podstawowych usług z zakresu administracji publicznej.

- II. Również Rezolucja Rady 2002/C 86/02 z dnia 25 marca 2002r. dotycząca planu działania *e-Europe 2002*: dostępność stron internetowych administracji publicznej (Dz. Urz. WE nr C 086, 10.04.2002, str. 2 – 3) wzywa administracje krajowe do zwiększania dostępności ich stron internetowych oraz poszukiwania nowych i lepszych dróg przekazywania treści. Rezolucja zachęca państwa członkowskie do wprowadzania szczególnych i właściwie dobranych środków by osiągnąć podstawowy cel *e-Europe 2002* (oraz *e-Europe 2005*), jakim jest zapewnienie dostępu do stron internetowych administracji publicznej na wszystkich jej szczeblach.
- III. **Mając powyższe na uwadze, w konkluzji pragnę stwierdzić, iż przedmiot projektowanej regulacji nie jest objęty zakresem prawa Unii Europejskiej.**

Z poważaniem,

Z up. Sekretarza Komitetu
Integracji Europejskiej
PODSEKRETARZ STANU
Jarosław Pietras

Do uprzejmej wiadomości:

Pan Michał Kleiber

Minister Nauki i Informatyzacji

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA NAUKI¹**

z dnia

w sprawie struktury dokumentów elektronicznych wykorzystywanych w wymianie informacji w formie elektronicznej między podmiotami publicznymi oraz warunków organizacyjno-technicznych doręczania dokumentów elektronicznych

Na podstawie art. 15 ust. 3 pkt 1 i 2 ustawy z dnia 2003 r. o informatyzacji działalności niektórych podmiotów realizujących zadania publiczne (Dz. U. Nr, poz.) zarządza się, co następuje:

**Rozdział 1
Przepisy ogólne**

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) strukturę dokumentów elektronicznych wykorzystywanych w wymianie informacji w formie elektronicznej między podmiotami publicznymi;
- 2) warunki organizacyjno-techniczne doręczania dokumentów elektronicznych;
- 3) formę urzędowego poświadczania odbioru dokumentu elektronicznego przez adresata.

§ 2. Określenia użyte w rozporządzeniu oznaczają:

- 1) ustawa - ustawę z dnia 2003 r. o informatyzacji działalności niektórych podmiotów realizujących zadania publiczne;
- 2) podmiot publiczny – podmiot, o którym mowa w art. 2 ust. 1 ustawy;
- 3) dokument elektroniczny – dokument, o którym mowa w art. 3 pkt 2 ustawy;
- 4) struktura logiczna dokumentu elektronicznego - sposób ułożenia informacji w dokumencie elektronicznym zdefiniowany poprzez określenie elementów informacyjnych oraz powiązań między nimi;

¹ Minister Nauki kieruje działem informatyzacja na podstawie rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 26 czerwca 2002 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Nauki (Dz. U. Nr 96, poz. 852 oraz z 2003 r. Nr 55, poz. 480).

- 5) struktura fizyczna dokumentu elektronicznego – sposób przetworzenia, w tym kodowania i szyfrowania informacji zawartych w dokumencie elektronicznym na dane w układzie bitowym (format danych);
- 6) zakres użytkowy dokumentu elektronicznego – zawartość dokumentu elektronicznego zdefiniowaną zgodnie z zasadami struktury logicznej dokumentu elektronicznego i adekwatnie do wymagań użytkownika;
- 7) XML - język znaczników umożliwiający zdefiniowanie i zapisanie dokumentów elektronicznych w postaci strukturalnej;
- 8) schema XML - standard służący do definiowania zakresów użytkowych dokumentów elektronicznych zapisanych w XML i umożliwiający sprawdzanie składni tych dokumentów;
- 9) metadane - strukturalny opis dokumentów elektronicznych dołączony do opisywanych dokumentów umożliwiający szybsze jego wyszukanie, zinterpretowanie i zarządzanie;
- 10) Dublin Core - format metadanych zdefiniowany na podstawie międzynarodowego konsensusu, w wyniku którego uzgodniony został minimalny opis zasobów informacyjnych dokumentów elektronicznych, stanowiący zestaw elementów metadanych ułatwiający przeszukiwania zasobów dokumentów elektronicznych.

Rozdział 2

Struktura dokumentów elektronicznych

§ 3. 1. Dokumenty elektroniczne są przekazywane pomiędzy systemami teleinformatycznymi używanymi przez różne podmioty publiczne w strukturach fizycznych wykorzystujących formaty danych, określone według standardów wymienionych w załączniku nr 1 do rozporządzenia.

2. Dopuszcza się stosowanie innych niż wymienione w ust. 1 formatów danych w przypadku wymiany dokumentów elektronicznych pomiędzy systemami teleinformatycznymi używanymi przez ten sam podmiot publiczny.

§ 4. 1. Struktura logiczna dokumentu elektronicznego definiowana jest przy użyciu schem XML.

2. Każdy dokument elektroniczny zawiera metadane. Do budowy zbioru elementów metadanych wykorzystuje się standard Dublin Core.

3. Wymagania techniczne dotyczące struktury logicznej dokumentów elektronicznych określone są w załączniku nr 2 do rozporządzenia.

§ 5. Zakresy użytkowe dokumentów elektronicznych opracowywane są przez podmioty publiczne.

Rozdział 3

Warunki organizacyjno-techniczne doręczania dokumentów elektronicznych oraz forma urzędowego poświadczenia odbioru dokumentów elektronicznych przez adresata²

§ 6. Dokumenty elektroniczne wymieniane pomiędzy podmiotami publicznymi opatruje się bezpiecznym podpisem elektronicznym, w rozumieniu art. 3 pkt 2 ustawy z dnia 18 września 2001 r. o podpisie elektronicznym (Dz. U. Nr 130, poz. 1450).

Rozdział 4

Przepisy dostosowujące, przejściowe i końcowe

§ 7. 1. Polski Komitet Normalizacyjny udostępnia normy międzynarodowe wymienione w poz. 1 i 5.1 załącznika nr 1 do rozporządzenia.

2. W siedzibie oraz na stronie internetowej ministerstwa obsługującego ministra właściwego do spraw informatyzacji udostępnia się normy, standardy, zalecenia i specyfikacje techniczne wymienione załącznikach nr 1 i 2 do rozporządzenia, niepodlegające udostępnieniu na podstawie ust. 1.

§ 8. Dopuszcza się stosowanie innych niż wymienione w rozdziale 2 wymagań dotyczących struktury dokumentów elektronicznych w przypadku wymiany dokumentów elektronicznych pomiędzy systemami teleinformatycznymi projektowanymi i wdrażanymi po wejściu w życie rozporządzenia, a systemami teleinformatycznymi używanymi do realizacji zadań publicznych w dniu wejścia w życie rozporządzenia do czasu ich dostosowania do minimalnych wymagań dla systemów teleinformatycznych, określonego w art. 43 ustawy.

§ 9. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem

² Określenie szczegółowego zakresu merytorycznego norm zawartych w rozdziale 3 jest przedmiotem odrębnej ekspertyzy.

Minister Nauki

Wymagania dotyczące struktury fizycznej dokumentów elektronicznych

Lp.	Nazwa skrócona standardu oraz jego wersja	Oryginalna pełna nazwa standardu	Opis standardu	Organizacja wydająca normę lub standard ³	Nazwa normy, standardu lub dokumentu normalizacyjnego albo standaryzacyjnego	Adres internetowy oryginalnej specyfikacji standardu ⁴
1.	Unicode v3.0 UTF-8		Standard kodowania znaków umożliwiający w zamierzeniu zapisanie wszystkich pism używanych na świecie	ISO	ISO 10646-1	
2.	XMLsig		Podpis elektroniczny dokumentów w formacie XML	W3C		http://www.w3.org/TR/2002/R-EC-xmldsig-core-20020212
3.	XMLenc		Szyfrowanie dokumentów elektronicznych w formacie XML	W3C		http://www.w3.org/TR/xmlenc-core
4.	Formaty plików zawierających dokumenty tekstowe lub tekstowo-graficzne, umożliwiające ich przeglądanie i drukowanie przy użyciu popularnych przeglądarek i edytorów:					
4.1.	.txt		- dokumenty w postaci czystego tekstu jako pliki typu .txt,			
4.2	.rtf,		- dokumenty w postaci sformatowanego tekstu jako pliki typu .rtf,			
4.3	.pdf,		- dokumenty tekstowo-graficzne tylko do odczytu jako pliki typu .pdf w wersji 5 przeglądarki Adobe Reader,			
4.4	.doc		- dokumenty tekstowo-graficzne do odczytu i edycji jako pliki typu .doc w wersji 97 Microsoft Word Viewer.			

3 Objaśnienia skrótów nazw organizacji z kol. 5:
ISO - International Standardization Organization,
ETSI- European Telecommunications Standards Institute,
OPA – Open Mobile Alliance,
W3C – World Wide Web Consortium.

⁴ Adresy te zostaną zastąpione adresami właściwych stron internetowych ministerstwa.

5.		Formaty plików zawierających informację graficzną				
5.1.	.jpg (.jpeg)		- pliki typu .jpg - /Joint Photographic Experts Group,	ISO	ISO 10918	
5.2.	.gif		- pliki typu .gif - Graphics Interchange Formats,			
5.3.	.tif (.tiff)		- pliki typu .tif - Tag Image File.			
6.		Formaty plików wykorzystywanych do kompresji dokumentów elektronicznych o dużych rozmiarach				
6.1	.zip					
6.2	.tar,					
6.3	.gz					
6.4	.rar					
		Standardy wykorzystywane w zakresie prezentacji informacji w telefonii komórkowej				
7	WAP		Standard dostarczania komunikatów internetowych oraz świadczenia zaawansowanych usług telefonicznych poprzez telefony komórkowe, pagery oraz inne terminale cyfrowe	OPA		http://www.wapforum.org/whats/technical.htm
8	SMS		System przesyłania krótkich wiadomości tekstowych	ETSI	ETS 300 536, ETS 300 537, ETS 300 559, ETS 300 560	
9	MMS		System przesyłania krótkich wiadomości multimedialnych	ETSI	ETS 122 140, ETS 123 140, ETS 126 140.	

Wymagania dotyczące struktury logicznej dokumentów elektronicznych

Lp.	Nazwa skrócona standardu oraz jego wersja	Oryginalna pełna nazwa normy lub standardu	Opis standardu	Organizacja wydająca normę lub standard ⁵	Nazwa normy lub innego dokumentu normalizacyjnego	Adres internetowy oryginalnej specyfikacji standardu ⁶
1.	XML		Standard uniwersalnego formatu tekstowego służącego do zapisu danych w formie elektronicznej	W3C		http://www.w3.org/XML
2.	XSD (schema XML)		Standard opisu definicji struktury dokumentów zapisanych w formacie XML	W3C		http://www.w3.org/TR/xmlschema-1/structures http://www.w3.org/TR/xmlschema-2/datatypes
3.		Standardy języków służących do przetwarzania dokumentów zapisanych w formacie XML				
3.1	XSL			W3C		http://www.w3.org/xsl
3.2	XSLT			W3C		http://www.w3.org/xslt
4.		Standardy języków znaczników formatujących strony WWW				
4.1	HTML wer. 4.01			W3C		http://www.w3.org/TR/html401
4.2	XHTML wer. 1.0			W3C		http://www.w3.org/TR/xhtml1
5.	HTML wer. 3.2		Standard języka znaczników formatujących strony WWW wykorzystywany w zakresie prezentacji informacji w komputerach Kieszonkowych	W3C		http://www.w3.org/TR/REC-html32

⁵ Objaśnienia skrótów nazw organizacji z kol. 5:

W3C – World Wide Web Consortium.

⁶ Adresy te zostaną zastąpione adresami właściwych stron internetowych ministerstwa.

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia stanowi wykonanie upoważnienia określonego w art. 15 ust. 3 pkt 1 i 2 projektu ustawy o *informatyzacji działalności niektórych podmiotów realizujących zadania publiczne*.

Projekt rozporządzenia określa strukturę dokumentów niezbędną do wymiany informacji między systemami teleinformatycznymi oraz ustala standardy formatów danych, jakie mają być wykorzystywane do tworzenia struktur fizycznych dokumentów. Umożliwi to współdziałanie podmiotów publicznych w płaszczyźnie elektronicznej wymiany informacji.

Zaproponowane standardy są zgodne z dorobkiem programów europejskich takich, jak IDA II, eEurope 2005.

W załączniku Nr 1 do projektu rozporządzenia zostały określone wymagania dotyczące struktury fizycznej dokumentów, a w załączniku Nr 2 wymagania dotyczące struktury logicznej dokumentów elektronicznych.

Na podstawie § 3 ust. 2 oraz § 8 dopuszcza się możliwość stosowania innych formatów danych, niż te określone w załączniku Nr 1 oraz innej struktury dokumentów niż określonej w załączniku Nr 2.

Na podstawie § 6, dokumenty elektroniczne wymieniane pomiędzy podmiotami publicznymi będzie się opatrywać bezpiecznym podpisem elektronicznym w rozumieniu art. 3 pkt 2 ustawy z dnia 18 września 2001 r. o podpisie elektronicznym (Dz. U. Nr 130, poz. 1450).

Stosownie do § 7 ust. 2 – na stronie internetowej Ministerstwa Nauki i Informatyzacji zostaną udostępnione normy, standardy, zalecenia i specyfikacje techniczne w celu zachowania prawidłowych warunków organizacyjno-technicznych doręczania dokumentów elektronicznych pomiędzy podmiotami publicznymi.

Skutki finansowe dla budżetu państwa spowodowane wejściem w życie projektowanego rozporządzenia zostały określone w uzasadnieniu i Ocenie Skutków Regulacji do projektu ustawy o informatyzacji działalności niektórych podmiotów realizujących zadania publiczne.

Opinia wstępna o zgodności projektu rozporządzenia z prawem Unii Europejskiej.

Projekt rozporządzenia zawiera rozwiązania stanowiące domenę prawa krajowego. Problematyka uregulowana w projekcie rozporządzenia nie jest objęta zakresem prawa Unii Europejskiej.

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia

w sprawie minimalnych wymagań dla systemów teleinformatycznych

Na podstawie art. 17 pkt 1 ustawy z dnia 2003 r. o informatyzacji działalności niektórych podmiotów realizujących zadania publiczne (Dz. U. Nr, poz.) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1

Przepisy ogólne

§ 1. Rozporządzenie określa minimalne wymagania dla systemów teleinformatycznych.

§ 2. Określenia użyte w rozporządzeniu oznaczają:

- 1) ustawa - ustawę z dnia 2003 r. o informatyzacji działalności niektórych podmiotów realizujących zadania publiczne;
- 2) minimalne wymagania dla systemów teleinformatycznych – wymagania, o których mowa w art. 3 pkt 9 ustawy;
- 3) system teleinformatyczny – system, o którym mowa w art. 3 pkt 3 ustawy;
- 4) podmiot publiczny – podmiot, o którym mowa w art. 2 ust. 1 ustawy;
- 5) poufność informacji - zapewnienie dostępu do informacji tylko osobom upoważnionym;
- 6) integralność - zapewnienie dokładności i kompletności danych oraz metod ich przetwarzania;
- 7) spójność danych – zapewnienie adekwatności danych w stosunku do zdefiniowanych wymagań użytkownika danych;
- 8) dostępność - zapewnienie, że osoby upoważnione mają dostęp do informacji i związanych z nią aktywów wtedy, gdy jest to potrzebne do realizacji powierzonych im zadań;
- 9) bezpieczeństwo informacji - zapewnienie, aby informacja przechowywana i przetwarzana w systemie teleinformatycznym zachowała: poufność, integralność

i dostępność informacji, niezależnie od tego, jaką formę informacja przybiera lub za pomocą jakich środków jest udostępniana lub przechowywana;

- 10) naruszenie bezpieczeństwa informacji - zdarzenie, mające lub mogące mieć niekorzystny wpływ na bezpieczeństwo informacji;
- 11) informacja niejawna – informacja, o której mowa w art. 1 ust. 1 ustawy o ochronie informacji niejawnych z dnia 22 stycznia 1999 r. (Dz. U. Nr 11. poz. 95, z późn. zm.);
- 12) system zarządzania bezpieczeństwem informacji – zespół środków i przedsięwzięć, organizacyjnych i technicznych stosowanych w celu zabezpieczenia zasobów systemu teleinformatycznego oraz ochrony informacji przed utratą poufności, integralności i dostępności;
- 13) protokół transmisji danych - zbiór zasad według których odbywa się przesyłanie danych drogą elektroniczną między systemami teleinformatycznymi;
- 14) błąd – nieprawidłowość występująca w dowolnym elemencie systemu teleinformatycznego;
- 15) awaria systemu teleinformatycznego – wynik ujawnienia się błędu systemu teleinformatycznego;
- 16) walidacja systemu teleinformatycznego – sprawdzenie prawidłowości działania systemu teleinformatycznego w jego środowisku użytkowym w odniesieniu do zdefiniowanych wymagań użytkownika;
- 17) weryfikacja systemu teleinformatycznego – sprawdzenie prawidłowości działania systemu teleinformatycznego w jego środowisku produkcyjnym w stosunku do udokumentowanych wymagań użytkowych zdefiniowanych dla tego systemu.

Rozdział 2

Wymagania organizacyjne dla systemów teleinformatycznych

§ 3. 1. Podmiot publiczny realizujący zadania publiczne z wykorzystaniem systemów teleinformatycznych ustanawia, dokumentuje, wdraża, nadzoruje i utrzymuje oraz stale usprawnia system zarządzania bezpieczeństwem informacji (zwany dalej „SZBI”) w zakresie właściwym dla charakteru zadań podmiotu publicznego i rodzaju informacji, które przetwarza.

2. Podmiot publiczny jest obowiązany dostosowywać SZBI, w taki sposób, aby był on odporny na nowe sposoby dokonywania naruszeń bezpieczeństwa informacji.

§ 4. W skład SZBI wchodzi:

- 1) zidentyfikowanie i analiza zagrożeń bezpieczeństwa informacji oraz określenie zabezpieczeń odpowiednich do stwierdzonych zagrożeń;
- 2) zabezpieczenia organizacyjne i prawne w kontaktach ze innymi osobami i podmiotami;
- 3) klasyfikacja i kontrola dostępu do zasobów systemu teleinformatycznego oraz do informacji przetwarzanych przez ten system;
- 4) dobór, szkolenie i sprawdzanie personelu obsługującego system teleinformatyczny;
- 5) zabezpieczenie fizyczne obiektów i urządzeń systemu teleinformatycznego;
- 6) opracowywanie i utrzymywanie systemów teleinformatycznych z uwzględnieniem wymogów bezpieczeństwa i stosowaniem kryptograficznej ochrony danych zwłaszcza w czasie transmisji;
- 7) zarządzanie ciągłością działania systemu teleinformatycznego, zwłaszcza w warunkach wystąpienia naruszenia bezpieczeństwa informacji albo zagrożenia jego wystąpienia

– w zakresie właściwym dla charakteru zadań publicznych realizowanych przez podmiot publiczny oraz rodzaju informacji przetwarzanych przez ten podmiot.

§ 5. Podmiot publiczny obowiązany jest opracować:

- 1) strategię i zakres SZBI właściwe dla podmiotu publicznego i zakresu zadań publicznych, które realizuje;
- 2) zasady postępowania w przypadku wystąpienia naruszenia bezpieczeństwa informacji;
- 3) zasady postępowania zapobiegającego wystąpieniu naruszenia bezpieczeństwa informacji wraz z oceną ryzyka wystąpienia naruszenia bezpieczeństwa informacji;
- 4) uzasadnienie ochrony grup informacji;
- 5) zasady nadzoru nad sporządzaniem i dostępem do dokumentacji SZBI, w zakresie określonym w pkt 1-4.

§ 6. 1. Podmiot publiczny prowadzi w regularnych odstępach czasu audyt SZBI w celu kontroli stopnia przestrzegania wymagań SZBI, o których mowa w § 3-5.

2. Audyt SZBI powinien być on prowadzony przez audytora lub audytorów dających gwarancję wykonania należytej kontroli SZBI.

3. Wyniki audytu SZBI powinny być analizowane przez kierownika podmiotu w celu zapewnienia skutecznej realizacji obowiązku, o którym mowa w § 3 ust. 2.

4. Uzyskane w wyniku audytu SZBI dane, świadczące o możliwości zaistnienia lub zaistnieniu naruszenia bezpieczeństwa informacji powinny być zabezpieczone i przechowywane w celach dowodowych.

§ 7. Za wdrożenie i nadzór nad realizacją działań, o których mowa w § 4-6 odpowiada kierownik podmiotu publicznego.

Rozdział 3

Wymagania techniczne dla systemów teleinformatycznych

§ 8. Systemy teleinformatyczne używane przez podmioty publiczne do realizacji zadań publicznych powinny spełniać wymagania określone w § 9.

§ 9. System teleinformatyczny powinien być:

1) funkcjonalny, czyli powinien:

- a) realizować funkcje odpowiednie do realizacji założonych celów,
- b) dawać poprawne albo uzgodnione wyniki lub efekty z wystarczającą dokładnością,
- c) być zdolny do współdziałania z innymi systemami,
- d) chronić informacje i dane przed odczytem lub modyfikacją będącą efektem nieupoważnionego działania osoby lub innego systemu teleinformatycznego;

2) niezawodny, czyli powinien:

- a) nie powodować awarii w następstwie wystąpienia błędu w oprogramowaniu lub ograniczać skutki takiej awarii,
- b) zachować zdolność do zachowania określonego poziomu działania w przypadku wystąpienia awarii,
- c) odzyskać i odtworzyć stan sprzed awarii na założonym poziomie;

3) używalny, czyli powinien:

- a) umożliwić użytkownikowi zrozumienia czy oprogramowanie jest dla niego właściwe i czy może być wykorzystane do wykonania określonego zadania w określonych warunkach,
- b) umożliwić nauczanie się korzystania z systemu,
- c) być ergonomiczny;

4) wydajny, czyli powinien:

- a) uzyskiwać właściwe wyniki w odpowiednim czasie,
- b) efektywnie uzyskiwać właściwe wyniki przy dostępnych zasobach.

§ 10. 1. Szczegółowe kryteria definiowania i oceny wymagań, o których mowa w § 9, określa norma ISO / IEC 9126, zgodnie z podziałem zawartym w załączniku nr 1 do rozporządzenia.

2. Wymagania, o których mowa w § 9, uwzględnia się podczas projektowania, wdrażania i modyfikowania systemu teleinformatycznego.

3. W celu oceny spełnienia przez system teleinformatyczny wymagań, o których mowa w § 9, prowadzi się weryfikację systemu teleinformatycznego, a jeżeli jest to możliwe i uzasadnione – także walidację systemu teleinformatycznego.

§ 11. Systemy teleinformatyczne używane przez podmioty publiczne do realizacji zadań publicznych wyposaża się w składniki sprzętowe i oprogramowanie:

- 1) umożliwiające wymianę danych z innymi systemami teleinformatycznymi używanymi do realizacji zadań publicznych za pomocą protokołów transmisji danych określonych w załączniku nr 2 do rozporządzenia;
- 2) zapewniające dostęp do zasobów informacji udostępnianych za pomocą innych systemów teleinformatycznych używanych do realizacji zadań publicznych przy wykorzystaniu struktur fizycznych i logicznych dokumentów elektronicznych, określonych na podstawie art. 15 ust. 3 pkt 1 ustawy.

Rozdział 4

Przepisy dostosowujące i końcowe

§ 12. Zasady udostępniania i ochrony danych osobowych oraz informacji niejawnych przetwarzanych za pomocą systemów informatycznych lub teleinformatycznych regulują odrębne przepisy.

§ 13. 1. Polski Komitet Normalizacyjny udostępnia normy międzynarodowe, o których mowa w § 10 ust. 1 oraz normy wymienione w poz. 10 a w załączniku nr 2 do rozporządzenia.

2. W siedzibie oraz na stronie internetowej ministerstwa obsługującego ministra właściwego do spraw informatyzacji udostępnia się normy, standardy, zalecenia i specyfikacje techniczne wymienione w załączniku nr 2 do rozporządzenia, niepodlegające udostępnieniu na podstawie ust. 1.

§ 14. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem

Prezes Rady Ministrów

Załączniki do rozporządzenia Rady Ministrów
z dnia ... (poz.)

Załącznik nr 1

Lp.	Właściwość systemu teleinformatycznego	Oznaczenie w normie ISO / IEC 9126	Określenie w języku angielskim
1.	Funkcjonalność	6.1	Functionality
2.	Niezawodność	6.2	Reliability
3.	Używalność	6.3	Usability
4.	Wydajność	6.4	Efficiency

Protokoły transmisji danych umożliwiające wymianę danych z innymi systemami teleinformatycznymi używanymi do realizacji zadań publicznych

Lp.	Nazwa skrócona protokołu oraz jego wersja	Oryginalna pełna nazwa standardu	Opis protokołu	Organizacja wydająca normę lub standard ¹	Nazwa normy, standardu lub dokumentu normalizacyjnego albo standaryzacyjnego	Adres internetowy oryginalnej specyfikacji protokołu ²
1	IP wer. 4		Protokół komunikacyjny dla Internetu	IETF	RFC 0791	http://www.ietf.org/rfc/rfc0791.txt
2	Protokoły komunikacyjne pomiędzy systemami teleinformatycznymi					
2.1	TCP	Transmission Control Protocol		IETF	RFC 0793	http://www.ietf.org/rfc/rfc0793.txt
2.2	UDP	User Datagram Protocol		IETF	RFC 0768	http://www.ietf.org/rfc/rfc0768.txt
3	HTTP/1.1		Protokół komunikacyjny sieci WWW	IETF	RFC 2616	http://www.ietf.org/rfc/rfc2616.txt
4	SMTP/MI ME		Protokoły komunikacyjne poczty elektronicznej	IETF	RFC 2045 RFC 2046 RFC 2047 RFC 2048 RFC 2049 RFC 2231 RFC 2821 RFC 2822 RFC 3023	http://www.ietf.org/rfc/rfc2045.txt http://www.ietf.org/rfc/rfc2046.txt http://www.ietf.org/rfc/rfc2047.txt http://www.ietf.org/rfc/rfc2048.txt http://www.ietf.org/rfc/rfc2049.txt http://www.ietf.org/rfc/rfc2231.txt http://www.ietf.org/rfc/rfc2821.txt http://www.ietf.org/rfc/rfc2822.txt http://www.ietf.org/rfc/rfc3023.txt
5	Protokoły komunikacyjne pomiędzy klientem i serwerem poczty elektronicznej					
5.1	POP3			IETF	RFC 1939 RFC 1957 RFC 2449	http://www.ietf.org/rfc/rfc1939.txt http://www.ietf.org/rfc/rfc1957.txt http://www.ietf.org/rfc/rfc2449.txt

1 Objaśnienia skrótów nazw organizacji z kol. 5:
ETSI - European Telecommunications Standards Institute,
IETF – Internet Engineering Task Force

² Adresy te zostaną zastąpione adresami właściwych stron internetowych ministerstwa.

Lp.	Nazwa skrócona protokołu oraz jego wersja	Oryginalna pełna nazwa standardu	Opis protokołu	Organizacja wydająca normę lub standard ¹	Nazwa normy, standardu lub dokumentu normalizacyjnego albo standaryzacyjnego	Adres internetowy oryginalnej specyfikacji protokołu ²
5.2	IMAP			IETF	RFC 2060 RFC 2342 RFC 2971	http://www.ietf.org/rfc/rfc2060.txt http://www.ietf.org/rfc/rfc2342.txt http://www.ietf.org/rfc/rfc2971.txt
6	DNS		Protokół komunikacyjny odpowiedzialny za odnajdywanie, rozpoznawanie i łączenie się komputerów przyłączonych do sieci Internet	IETF	RFC 1035	http://www.ietf.org/rfc/rfc1035.txt
7	FTP		Protokół przesyłania plików	IETF	RFC 959	http://www.ietf.org/rfc/rfc959.txt
8	SSLv3/TLS		Protokół szyfrujący dla sieci WWW	IETF	RFC 2246	http://www.ietf.org/rfc/rfc2246.txt
9	S/MIME-v3		Protokół szyfrujący dla poczty elektronicznej	IETF	RFC 2630 RFC 2633	http://www.ietf.org/rfc/rfc2630.txt http://www.ietf.org/rfc/rfc2633.txt
Standardy wykorzystywane w zakresie prezentacji informacji w telefonii komórkowej						
10 a	GPRS		Standard transmisji danych metodą pakietową		EN 301 113, EN 301 344, EN 301 347,	
10 b				ETSI	ETS 101 297, ETS 101 351	

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia stanowi wykonanie upoważnienia określonego w art. 17 pkt 1 projektu ustawy *o informatyzacji działalności niektórych podmiotów realizujących zadania publiczne*.

Projekt rozporządzenia określa minimalne warunki dla systemów teleinformatycznych oraz ustala wymagania, które powinny zapewnić bezpieczeństwo działania systemów teleinformatycznych w zakresie wymiany informacji. Odnosi się to w szczególności do zabezpieczenia poufności, integralności i dostępności systemu.

Określenie w projektowanym rozporządzeniu protokołów komunikacji i transmisji danych umożliwi właściwą współpracę systemów teleinformatycznych w administracji publicznej na linii urząd – urząd, jak również Państwo – Obywatel.

Zgodnie z § 3 projektu rozporządzenia, podmioty publiczne realizujące zadania publiczne będą zobowiązane do utrzymywania oraz usprawniania systemu zarządzania bezpieczeństwem informacji. Budowę tego systemu określa § 4.

Niezależnie od powyższego na podstawie § 5, podmioty publiczne będą zobowiązane do opracowania :

- strategii i zakresu systemu zarządzania bezpieczeństwem informacji,
- zasad postępowania w przypadku naruszenia bezpieczeństwa informacji,
- zasad postępowania zapobiegającego wystąpieniu naruszenia bezpieczeństwa,
- zasad nadzoru.

Projektowane rozporządzenie ustala także wymagania techniczne dla systemów teleinformatycznych. Zgodnie z § 9, system teleinformatyczny powinien w szczególności być : funkcjonalny, niezawodny, zdolny do współdziałania z innymi systemami, używalny, wydajny. Wymagania te są zgodne z normami ISO/IEC 9126.

W celu realizacji zadań publicznych za pomocą protokołów transmisji danych, systemy teleinformatyczne używane do realizacji tych zadań muszą zostać wyposażone w odpowiednie składniki sprzętowe oraz właściwe oprogramowanie. Załącznik Nr 2 do projektu rozporządzenia ustala wymagania w tej materii.

Skutki finansowe dla budżetu państwa spowodowane wejściem w życie projektowanego rozporządzenia zostały określone w uzasadnieniu i Ocenie Skutków Regulacji do projektu ustawy *o informatyzacji działalności niektórych podmiotów realizujących zadania publiczne*.

Opinia wstępna o zgodności projektu rozporządzenia z prawem Unii Europejskiej.

Projekt rozporządzenia zawiera rozwiązania stanowiące domenę prawa krajowego. Problematyka uregulowana w projekcie rozporządzenia nie jest objęta zakresem prawa Unii Europejskiej.

**ROZPORZĄDZENIE
RADY MINISTRÓW**

z dnia

w sprawie minimalnych wymagań dla rejestrów publicznych i wymiany informacji w formie elektronicznej

Na podstawie art. 17 pkt 2 ustawy z dnia 2003 r. o informatyzacji działalności niektórych podmiotów realizujących zadania publiczne (Dz. U. Nr, poz.) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa minimalne wymagania dla rejestrów publicznych i wymiany informacji w formie elektronicznej.

§ 2. Określenia użyte w rozporządzeniu oznaczają:

- 1) ustawa - ustawę z dnia 2003 r. o informatyzacji działalności niektórych podmiotów realizujących zadania publiczne;
- 2) podmiot publiczny – podmiot, o którym mowa w art. 2 ust. 1 ustawy;
- 3) minimalne wymagania dla rejestrów publicznych i wymiany informacji w formie elektronicznej – wymagania, o których mowa w art. 3 pkt 10 ustawy.

§ 3. Ustala się zespół cech informacyjnych służących do zapewnienia spójności prowadzenia rejestrów publicznych i wymiany informacji w formie elektronicznej między podmiotami publicznymi, stanowiący załącznik do rozporządzenia.

§ 4. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem

Prezes Rady Ministrów

Zespół cech informacyjnych służących do zapewnienia spójności prowadzenia rejestrów publicznych i wymiany informacji w formie elektronicznej między podmiotami publicznymi¹

Identyfikator	Charakterystyka zawartości pola danych

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia stanowi wykonanie upoważnienia określonego w art. 17 pkt 2 projektu ustawy *o informatyzacji działalności niektórych podmiotów realizujących zadania publiczne*.

Projekt rozporządzenia określa minimalne wymagania dla rejestrów publicznych i wymiany informacji w formie elektronicznej, które stanowią zespół cech informacyjnych służących do zapewnienia spójności prowadzenia rejestrów publicznych i wymiany informacji w formie elektronicznej między podmiotami publicznymi. Celem rozporządzenia jest ustanowienie wspólnych dla rejestrów publicznych i wymiany informacji w formie elektronicznej wymagań tak by komunikacja pomiędzy rejestrami czy podmiotami publicznymi była efektywna i szybka i nie napotykała barier technologicznych. Rozwiązanie takie jednocześnie zmniejszy koszty działania podmiotów publicznych dzięki wprowadzeniu jednolitych cech informacyjnych w rejestrach i wymianie informacji, uporządkuje korespondencję oraz pozytywnie wpłynie na sam proces informatyzacji podmiotów realizujących zadania publiczne.

W załączniku do rozporządzenia zostanie określony zespół cech informacyjnych poprzez podanie identyfikatora oraz charakterystyki zawartości pola danych. Z uwagi na prowadzone prace w Ministerstwie Nauki i Informatyzacji i przeprowadzane ekspertyzy w tym zakresie załącznik ten zostanie uzupełniony w późniejszym terminie.

Skutki finansowe dla budżetu państwa spowodowane wejściem w życie projektowanego rozporządzenia zostały określone w uzasadnieniu i Ocenie Skutków Regulacji do projektu ustawy o informatyzacji działalności niektórych podmiotów realizujących zadania publiczne.

**Opinia wstępna o zgodności projektu rozporządzenia
z prawem Unii Europejskiej.**

¹ Określenie szczegółowego zakresu merytorycznego norm zawartych w załączniku jest przedmiotem odrębnej ekspertyzy.

Projekt rozporządzenia zawiera rozwiązania stanowiące domenę prawa krajowego. Problematyka uregulowana w projekcie rozporządzenia nie jest objęta zakresem prawa Unii Europejskiej

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA NAUKI¹

z dnia

w sprawie sposobu prowadzenia oraz trybu dostarczania i udostępniania danych z Krajowej Ewidencji Systemów Teleinformatycznych i Rejestrów Publicznych

Na podstawie art. 20 ustawy z dnia2003 r. o informatyzacji działalności niektórych podmiotów realizujących zadania publiczne (Dz. U. Nr, poz.) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa sposób prowadzenia oraz tryb dostarczania i udostępniania danych z Krajowej Ewidencji Systemów Teleinformatycznych i Rejestrów Publicznych.

§ 2. Określenia użyte w rozporządzeniu oznaczają:

- 1) ustawa - ustawę z dnia 2003 r. o informatyzacji działalności niektórych podmiotów realizujących zadania publiczne;
- 2) podmiot publiczny – podmiot, o którym mowa w art. 2 ust. 1 ustawy;
- 3) krajowa ewidencja — Krajową Ewidencję Systemów Teleinformatycznych i Rejestrów Publicznych, o której mowa w art. 18 ust. 1 ustawy;
- 4) rejestr publiczny – rejestr, o którym mowa w art. 3 pkt 5 ustawy;
- 5) minimalne wymagania - minimalne wymagania dla rejestrów publicznych i wymiany informacji w formie elektronicznej, o których mowa w art. 3 pkt 10 ustawy.

§ 3. 1. Zgłoszenie nowo utworzonego rejestru publicznego do krajowej ewidencji sporządza się w postaci dokumentu elektronicznego oraz dokumentu formie pisemnej.

2. Dokument elektroniczny przesyła się pocztą elektroniczną pod adresem

¹ Minister Nauki kieruje działem informatyzacja na podstawie rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 26 czerwca 2002 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Nauki (Dz. U. Nr 96, poz. 852 oraz z 2003 r. Nr 55, poz. 480).

3. Dokument w formie pisemnej przesyła się przesyłką poleconą pod adresem siedziby ministra właściwego do spraw informatyzacji.

§ 4. Zgodę na udostępnienie informacji z krajowej ewidencji wydaje, w drodze decyzji, minister właściwy do spraw informatyzacji.

§ 5. Podmiot publiczny dołącza do zgłoszenia rejestru publicznego do krajowej ewidencji oświadczenie o zgodności rejestru publicznego z minimalnymi wymaganiami, jeżeli opinia o zgodności rejestru publicznego z minimalnymi wymaganiami została wydana.

§ 6. 1. Wzór zgłoszenia rejestru publicznego do krajowej ewidencji określony jest w załączniku nr 1 do rozporządzenia.

2. Struktura dokumentu elektronicznego zgłoszenia rejestru publicznego do krajowej ewidencji określona jest w załączniku nr 2 do rozporządzenia.

§ 7. Do zgłoszenia zmian w rejestrze publicznym stosuje się odpowiednio tryb określony w § 4-6.

§ 8. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem

Minister Nauki

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia stanowi wykonanie upoważnienia określonego w art. 20 projektu ustawy o informatyzacji działalności niektórych podmiotów realizujących zadania publiczne.

Projekt rozporządzenia określa sposób prowadzenia oraz tryb dostarczania i udostępniania danych z Krajowej Ewidencji Systemów Teleinformatycznych i Rejestrów Publicznych. Celem rozporządzenia jest umożliwienie podmiotom realizującym zadania publiczne oraz obywatelom dostępu drogą elektroniczną do danych o systemach i rejestrach publicznych. Rozwiązanie takie może zdecydowanie przyspieszyć i znacznie ułatwić dotarcie do takich informacji oraz poprawić efektywność funkcjonowania administracji. Z jednej strony minister właściwy do spraw informatyzacji uzyska kompletną wiedzę na temat rejestrów publicznych oraz systemów teleinformatycznych, która będzie niezbędna przy opracowywaniu Planu

Informatyzacji Państwa. Z drugiej strony rozwiązanie takie umożliwi sprawny i rzeczywisty nadzór nad bezpieczeństwem, dostępnością i spójnością prowadzonych rejestrów i systemów. W załączniku Nr 1 określono wzór karty rejestru publicznego w przypadku zgłoszenia rejestru do krajowej ewidencji. Karta składa się z dwóch stron i między innymi zawiera wskazanie nazwy rejestru, podmiotu zgłaszającego oraz inne dane dotyczące rejestru takie jak:

- data utworzenia rejestru publicznego;
- podstawa prawna utworzenia rejestru publicznego;
- cel utworzenia rejestru publicznego;
- zakres informacji gromadzonych w rejestrze;
- określenie czy rejestr jest prowadzony za pomocą systemu teleinformatycznego.

W załączniku Nr 2 do rozporządzenia zostanie określona struktura dokumentu elektronicznego zgłoszenia rejestru publicznego do krajowej ewidencji. Z uwagi na prowadzone prace w Ministerstwie Nauki i Informatyzacji i przeprowadzane ekspertyzy w tym zakresie załącznik ten zostanie uzupełniony w późniejszym terminie.

Skutki finansowe dla budżetu państwa spowodowane wejściem w życie projektowanego rozporządzenia zostały określone w uzasadnieniu i Ocenie Skutków Regulacji do projektu ustawy o informatyzacji działalności niektórych podmiotów realizujących zadania publiczne.

Opinia wstępna o zgodności projektu rozporządzenia z prawem Unii Europejskiej.

Projekt rozporządzenia zawiera rozwiązania stanowiące domenę prawa krajowego. Problematyka uregulowana w projekcie rozporządzenia nie jest objęta zakresem prawa Unii Europejskiej.